

RUMTID

RUMTID

- en eksperimenterende undersøgelse af bevægelse i rum og hvordan dette formidles, defineres og iscenesættes.

RUMTID

Firedimensionalt rum, hvori tre dimensioner repræsenterer det sædvanlige rum, og den fjerde dimension repræsenterer tiden.¹

Arkitektskolen Aarhus

RUMTID
Proces og redegørelse

Afgangssopgave september 2012 - januar 2013

Vejleder: Anders Gammelgaard
Intern kritiker: Rikke Jørgensen
Eksterne censorer: Morten Lund og Anna Kathrine Bisgaard

Mie Dinesen
miedin1@hotmail.com
0045 30337809

Tryk: Vester Kopi

INDHOLD

08	Forord
10	Indledning
14	Opgaveformulering
	Baggrundsviden
24	Bevægelse og rum
27	Samtale med Christine Meldal
30	Rum, scenografi og iscenesættelse
33	Samtale med Kirsten Dehlholm
34	Research
43	Konklusion af research
44	Proces
	Rumtid
52	Præmisser for projektet og undersøgelserne
55	Undersøgelse del 1
58	Metode
68	Modelstudier
78	Sammenligningsstudie
85	Undersøgelse del 2
89	Eksperiment 1 - Mobile grænser
93	Eksperiment 2 - Immaterielle grænser
101	Eksperiment 3 - Ruminstallation
108	Afslutningens begyndelse
110	Inspiration
114	Tanker og samtaler
118	Tidsplan
120	Litteraturhenvisninger
121	CV
122	Bilag: Katalog "Bevægelse i rum"

FORORD

Bevægelse i rum. Rum i bevægelse.

Dette afgangsprøjeekt udspringer i en fascination af bevægelse i rum og hvordan denne påvirker en rumoplevelse, samt en interesse i at undersøge muligheden for at udvikle en metode til at registrere og formidle dette.

Projektet er en eksperimentel, dybdegående undersøgelse af bevægelse i rum. Projektets hovedformål har været at blive i en undersøgelse og proces uden at lade et egentligt produkt tage fokus fra undersøgelsen. I tæt samarbejde med en moderne danser har projektet udfoldet og udviklet sig over de seneste fem måneder. Projektet skal ses som en diskuterende opgave frem for en konkluderende.

Projektet udfolder sig i to undersøgelser, der på hver deres måde undersøger og formidler bevægelse i rum. En vigtig faktor for alle undersøgelser er, at alt er registreret i 3D. En bevægelse i rum er tredimensionel og for at forstå dette, er det vigtigt at holde konsekvent fast i, at undersøgelserne også ses tredimensionelt.

Undersøgelsen del 1 er en systematisk undersøgelse, hvor bevægelse i otte forskellige rumtypologier er registreret, bearbejdet og formidlet i tegninger og modeller. Denne undersøgelse munder ud i et katalog, der beskriver bevægelsen i typiske rumtypologier, tænkt som et opslagsværk i "Bevægelse i rum". (se bilag sidst i redegørelsen)

Undersøgelsen del 2 er en mere eksperimenterende undersøgelse, hvor bevægelsen registreres og undersøges i workshops og installationer i en mere intuitiv og eksperimenterende tilgang. Denne undersøgelse munder ud i en installation eller et eksperiment i 1:1, der vil blive testet til den endelige kritik.

Denne redegørelse skal ses som den fulde dokumentation for undersøgelserne og processen i dette projekt, og er en vigtig del for at forstå projektet. Den fungerer som et bindeled mellem opgaveformulering, proces og undersøgelse. Da projektets fokus har været proces, udvikling og metode, ses redegørelsen som en væsentlig del af projektet.

INDLEDNING

Arkitektur og bevægelse har altid hængt sammen. I renæssancen skulle arkitektur opleves fra et sted i et stillestående øjeblik, mens det i modernismen handlede om bevægelsen i og gennem rummet.

Einsteins relativitetsteori beskriver, hvordan tid og det tredimensionelle rum bliver slået sammen til én enkelt, firedimensionel mangfoldighed, kaldet rumtid. Et punkt i rumtiden bliver benævnt en hændelse (kan også læses som bevægelse). Bevægelsen i et rum er det, der definerer rummet. Kroppen, bevægelsen og rummet udgør tilsammen en helhed.

Med afsæt i kroppens bevægelse og rummets afgrænsning har jeg foretaget en række undersøgelser af bevægelse i rum og forholdet mellem krop og rum.

Resultaterne af undersøgelserne er tænkt som en brugbar kilde til en meget vigtig faktor i arkitekturen og forståelsen af rum. Projektet forsøger igennem en nyudviklet metode at formidle og bringe en viden omkring en den intangible bevægelse i rum videre.

“If a man standing upright was the measure of all things for Le Corbusier, then for Wexler the measure is man in motion. Humans are dancers who create their space through rhythm and movement”

Bernd Schulz ²

OPGAVEFORMULERING

Opgaveformuleringen til dette projekt har løbende ændret og formet sig gennem hele processen. Da opgaven har været én lang undersøgelse, har projektet givetvis udviklet, formet og ændret sig dag for dag. Det har ikke været muligt at skrive en fast opgaveformulering. Herunder er sidste version af den løbende opgaveformulering, der startede 1. september 2012. Originalen blev afleveret september 2012 og godkendt af Anders Gammelgaard og Rikke Jørgensen.

RUMTID

- en eksperimenterende undersøgelse af bevægelse i rum
og hvordan dette formidles, defineres og iscenesættes.

RELEVANS

Begrundelsen for valget af denne opgave er en nysgerrighed for den dybdegående undersøgende og eksperimenterende tilgang til et projekt. At kunne lade sig opsluge helt af undersøgelsen for på den måde at kunne komme til at få en specifik viden om et tema. Interessen for det intangible i arkitekturen har også spillet en vigtig rolle i valg af opgave.

Jeg har stor interesse i kunstens verden og bliver meget inspireret af installationsarkitektur og rumkunst. Også scenografi er et felt, jeg finder interessant. Måden, man her skaber rum, illusioner og stemninger på, synes jeg giver en vinkel ind i arkitekturen, der har kant og spænding. Iscenesættelsen af rum. At arbejde med det abstrakte på et mere konkret plan. At arbejde med en oplevelse af arkitektur og rum.

Jeg faldt over begrebet rumtid på mit 8. semester under en workshop, og det fangede mig straks. Rumtid er på én gang et abstrakt begreb og samtidig en meget elementær forståelse af arkitekturen. Tiden/bevægelsen i et rum er det, der skaber rummet.

Jeg tog min bachelor fra et forløb, der dengang hed Experiment ved Claudia Carbone. Her blev min interesse for den eksperimenterende arbejdsmetode for alvor vækket, samt en lyst til at udvikle egne arbejdsmetoder. Jeg blev introduceret til den eksperimenterende måde at arbejde med arkitektur på, hvor drivkraften i et projekt er fascinationen og undersøgelsen. Én undersøgelse bliver afsættet til næste skridt i processen, og sådan fortsætter man.

Gennem mit kandidatforløb har jeg været i praktik i New York hos OBRA Architects. De arbejder hovedsageligt i bygnings skala, men har også en del projekter, der ligger mere inde under kunstverdenen. Installationer, pavilloner og mindre designopgaver. Der fik jeg indblik i, hvordan en tegnestue kan kombinere arkitektur med kunst - og hvordan disse to verdener slet ikke ligger så langt fra hinanden, som jeg engang troede. Derudover var Obra en tegnestue, der undersøgte alt i fysiske modeller. Både skalamodeller og mock-ups i 1:1. En arbejdsmetode, jeg virkelig befandt mig godt i.

På mit 8. og 9. Semester har jeg været på Studio Biennale. Det, jeg fik med mig herfra, var arbejdet med den virkelige verden. At skabe et projekt, der rent faktisk skal vises frem for verden og kunne forstås og modtages. Samtidig handler Biennalen også i høj grad om udstillingsdesign, og hvordan arkitektur kan vises frem på en kunstnerisk og anderledes måde. Hvordan arkitektur kan iscenesættes.

SUBSTANS

Bevægelse i rum er tid i rum.

Dette projekt undersøger rumligheder, tid i et rum og kroppens bevægelse og oplevelse af et rum. Ikke gennem en teori, som det tidligere er blevet gjort, men ved at praktisere bevægelsen i rummet. Altså konkrete undersøgelser, der eksperimenterer med krop og rum, bevægelse og tid.

Projektet er bygget op i to dele, der på hver deres måde undersøger bevægelse i rum. Første del har fokus på at undersøge og formidle bevægelse i forskellige rumtypologier. Et forsøg på at kategorisere bevægelse i typiske rum.

Anden del er en mere eksperimenterende undersøgelse af, hvordan bevægelse og rum påvirker og udfordrer hinanden. Her iscenesættes bevægelsen i ruminstallationer for at lave et studie af forholdet mellem bevægelse og rum.

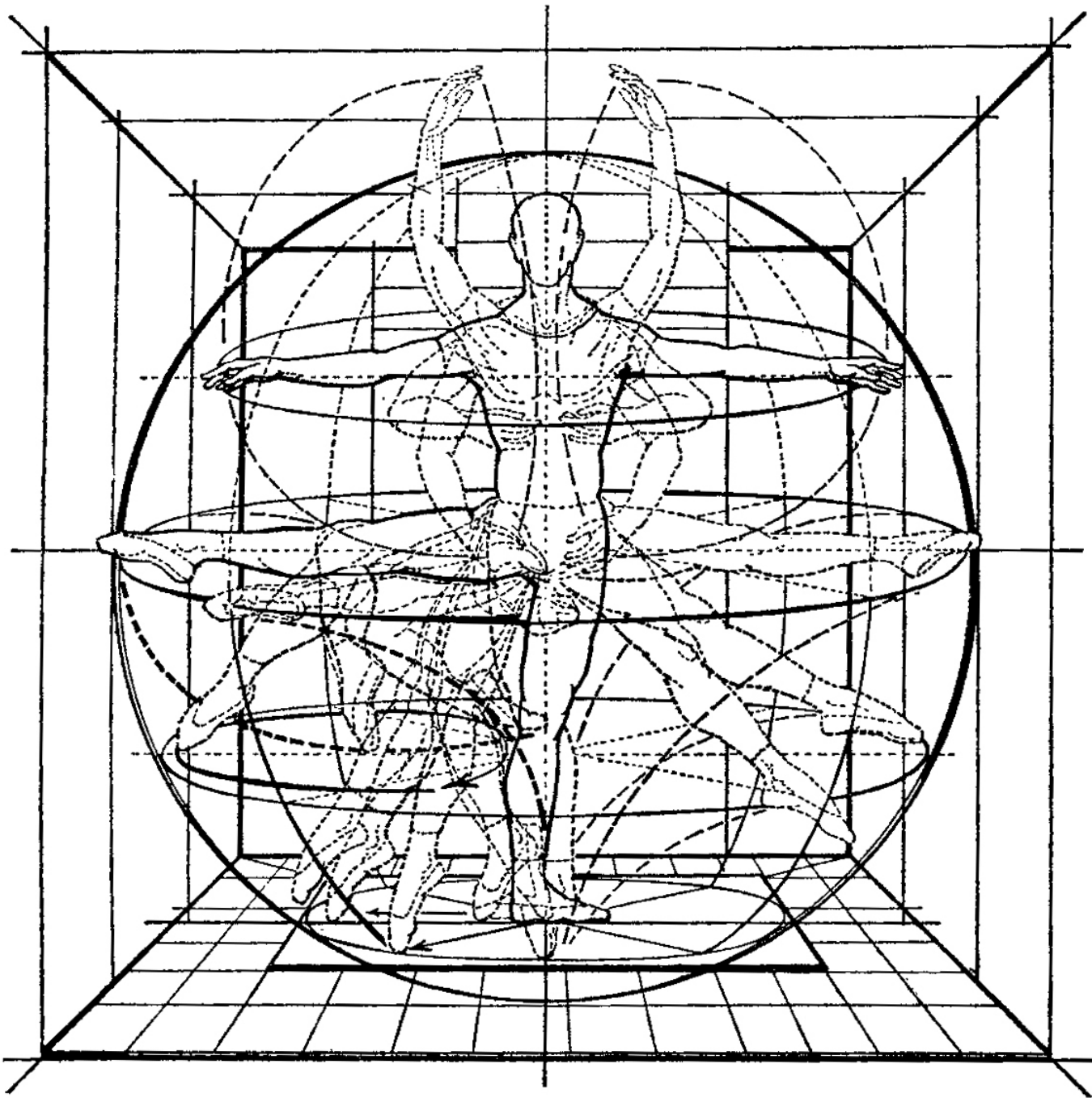
Hvordan iscenesættes et rum? Hvordan iscenesættes kroppen? Kan en bevægelse i et rum fortælle en historie om tid? Tanken er ikke at fremstille en bygning, men i stedet skabe en installation, en scenografi, der formidler oplevelsen af tiden/bevægelsen i en rumlighed.

FAGLIGE MÅL

Projektet vil være en eksperimenterende undersøgelse - i model og tegning. Undersøgelserne vil være præget af proces og modeller både i mindre skala og 1:1. Intentionen er at etablere et samarbejde med en danser. Danseren og dennes bevægelser skal være grundlag for en dybdegående undersøgelse af bevægelse både i eksisterende rum, men også i forbindelse med eksperimenterende workshops og installationer.

I undersøgelserne vil medier som film og foto bruges for at få en forståelse af bevægelse. Jeg vil inddrage research omkring rum, bevægelse, scenekunst og installationsarkitektur.

Afleveringsformen vil være en formidling af undersøgelserne i form af tegning og model. Min intention er, at der i præsentationen af projektet vil indgå en kort forestilling af bevægelse i en installation bygget i 1:1. Altså en forestilling, hvor man vil opleve rummet og bevægelsen som en helhed.

Space Modules of the Arms and Legs
Lincoln Kirstein, *The Classical Ballet*,
Basic Technique and Terminology (1953)

*“ Both (dance and architecture) are focused on the same basic material: space and the body.
And because of this specific element they nourish each other, creating a continuous flow of inspiration.”*

Patrick Steffen³

BAGGRUNDSVIDEN

BEVÆGELSE OG RUM

Koreografer og arkitekter nævner ofte, at dans og arkitektur deler samme interesse, nemlig rum. Både dansende kroppe og arkitektoniske miljøer manipulerer og definerer rum.

Dans og arkitektur er begge en form for visuel kunst, og de har det tredimensionelle rum til fælles. Derudover deler de vokabularium, og principperne for designprocessen i begge fag er tæt forbundet. For eksempel er begge fag meget visuelt udtryksfulde, begrænset af tyngdekraften og defineret af en underliggende struktur. Dansens underliggende struktur er koreografien, mens arkitekturens struktur er konstruktionen.

Hvad er rum? Er det noget statisk og permanent eller bliver rummet skabt af bevægelse og konstruktioner? Kan man måle rummet, eller er rummet en måleenhed i sig selv?

Filosof Husserl vidste, at sandheden om det rum, vi er i, ikke findes i rummet som ide, men findes i den måde, vi erfarer rummet på - nemlig i sanserne. Synserfaring og bevægelse og i den måde, vi erindrer rummet på. Og Heidegger, der ligeledes er filosof, tilføjede, at rummet udfolder sig, når rummet bruges, dvs. i rummet som bevægelsesrum.⁴

John Peponis, professor i arkitektur fra Georgia Institute of Technology, har pointeret, at dansere udfører mønstre af bevægelse, som skaber flygtige frie former i rummet, mens arkitektur med sin materialitet begrænser mulighederne for bevægelsen.⁵

Men i sidste ende handler det om, at bevægelse og rum er afhængige af hinanden for overhovedet at eksistere. Uden en bevægelse i rummet, dvs. uden mennesket i rummet, er rummet ligegyldigt. Arkitektur skal være levende, og det bliver den i form af bevægelsen. Og omvendt findes en bevægelse uden rum ikke.

om, over, på tværs af, efter, mod, langs, blandt, rundt, på, bag, under, ved siden af, af, ind, ud, forbi, gennem, mod, under, nedenunder, frem, op efter, inden for, og uden. about, across, along, among, around, at, behind, below, beneath, beside, between, beyond, by, down, from, in, in front of, inside, into, near, of, off, on, onto, out, outside, over, through, towards, under, underneath, up, upon, within. ci-dessus, à travers, après, contre, ainsi que, parmi, près de, à, devant, derrière, au-dessous, à côté, entre, au-delà, le bas, pendant, dans, à l'intérieur, vers, sous, dessous, dedans et dehors. über, oben, ganz nach, gegen, entlang, unter, um, auf, hinter, neben, zwischen, durch, nach unten, in, vor, in der Nähe, der, aus, an, auf, da durch, überall, bis und in der.

SAMTALE MED CHRISTINE MELDAL

Fredag d. 11.10.12

Royal Cafe - København

BIOGRAFI

Christine Meldal

Uddannet fra London Contemporary Dance School (1980-1984)

Medstifter af Skolen for Moderne Dans (1992)

Stifter af koreografuddannelsen under Skolen for Moderne Dans (2003)

Arbejdende koreograf (1984-nu)

Christine Meldal er uddannet koreograf og har siden 1980'erne undervist og arbejdet som danser og koreograf. Christines tilgang til dans og rum er meget indfølelse og abstrakt. Hendes forståelse for rum ligger i hendes forståelse for kroppen og kroppens bevægelse. Hun har arbejdet med dans og rum i mange år og har i ti år bl.a. arbejdet sammen med performanceteatret Hotel Pro Forma som koreograf til flere af deres forestillinger. Christine og leder af Hotel Pro Forma, Kirsten Dehlholm, har fra starten haft et tæt samarbejde, hvor dans og rum mere og mere begyndte at arbejde sammen og skabe nye billeder inden for performance kunsten.

BEVÆGELSE I RUM OG TID

Christines beskrivelse af bevægelse er, at bevægelse ingenting er, før det bliver sat i forhold til noget andet. Altså i relation til f.eks. rummet, tiden eller en anden danser. Dansen og dermed bevægelsen fylder altid en tid ud. Den varer kun det øjeblik, den varer, og så en den væk. Dansen forbinder hele tiden kroppen og rummet, tiden og tyngdekraften.

AFGRÆNSNING OG FORSTØRRELSE

Danserens rum defineres af en usynlig afgrænsning. Samtidig med, at man opfatter den usynlige afgrænsning, får man en usynlig rumopfattelse. Oplevelsen af rummet bliver forstørret med bevægelsen. Man kan også snakke om, at rummet er et tredimensionalt lærred, hvor danseren tegner et billede. Dansen er en tidsrummelig strategi.

AFTRYK AF ØJEBLIKKET

Bevægelsen kan aldrig gengives. En gengivelse kan kun være et aftryk af noget forsvindende eller en illustration af noget repeterende. Hvis man affotograferer bevægelsen med lang lukkertid, vil der være et aftryk eller en rumlig konfiguration af, hvor danseren har været. Men andet vil det ikke være. Det vil være en antydning af noget. Det er jo også dansens poesi. Dansen er momentet af forsvinden. Man kan sige, man får en efterklang eller en resonans af en hændelse eller en energi, slutter Christine Meldal.

“Houses are like stages. Make them like this is theatre. I always say stage designers are often much better architects than the architects themselves, because they can design... I know it is an illusion but still. In the theatre they can create an exact atmosphere. That is what I try to accomplish in my architecture.”

Peter Zumthor ⁶

RUM, SCENOGRAFI OG ISCENESÆTTELSE

I scenografiens verden er det muligt at eksperimentere med rum og rumlighed.

I scenografien iscenesætter man ikke bare rummet, men også kroppen og bevægelsen. Ved at iscenesætte disse forstørres oplevelsen og forståelsen af et rum. Scenografi er iscenesættelse af fortællinger om rum, ikke bare i teatret.

Det, scenografien kan, er at overdrive, forstørre og fordoble omtrent ethvert rum. Man kan skifte perspektiv og undersøge et rums muligheder fra forskellige perspektiver. Man kan lege og forandre, og man kan bryde regler for at opnå en helt ny, anderledes og spændende rumforståelse.

Udgangspunktet for scenografien er foranderlighed i tid og rum. At skabe billeder på verden. Af og til en verden, der udspiller sig på et teater, men mindst lige så tit billeder på den virkelige verden.

Scenografi, iscenesættelse og arkitektur handler desuden mindst lige så meget om iagttageren som om det, der iagttages. For konsekvensen er, at iagttagelsen påvirker det iagttagne. Eller sagt på en anden måde: iagttagelsen selv er en del af det, der iagttages.

Performanceteatret Hotel Pro Forma arbejder med teater og scenografi på en nytænkende, eksperimenterende måde. Næsten som en montage, hvor rum, tid, bevægelse, iagttager, lys og lyd flettes sammen og skaber fortællinger.

Performanceteatret forsøger ikke at skabe nye fortællinger, men nærmere at vise det stof, fortællinger er lavet af, nemlig tid i rum. Igennem scenografien forsøger Hotel Pro Forma at gøre "rum" synligt og demonstrere, hvad rummet "er" og hvad det gør ved vores erkendelse.⁷

Hotel Pro Forma
Operation Orfeo (1993)

SAMTALE MED KIRSTEN DEHLHOLM

Lørdag d. 22.09.12

Hotel Pro Forma - København

BIOGRAFI

Kirsten Dehlholm

Uddannet som tekstilkunstner i Krefeldt i Tyskland (1965-66)

Uddannet fra Kunsthåndværkerskolen i København (1966-69)

Medstifter af kunstnerkollektivet Billedstofteateret (1977)

Stifter af Hotel Pro Forma (1985)

Kunstnerisk leder og instruktør Hotel Pro Forma (1985-nu)

Kirsten Dehlholm har spillet en stor rolle i den danske udvikling af performance-teatret og har udviklet og formet performance-scenen herhjemme. Hendes arbejde er kendt som eksperimenterende, hvor rummet - altså scenen - spiller en vigtig rolle i forestillingen.

RUMMETS AFGRÆNSNING

Kirsten finder rummets afgrænsning virkelig inspirerende og interessant. For hende er det rummets afgrænsning, der udfordrer bevægelsen og derved skaber en nysgerrig undersøgelse af et rum. Hun skaber altid scenografien og de fysiske rammer til en forestilling først, og så tilføjer hun performance som det sidste. Lader danserne og skuespillerne indtage det rum, hun allerede har skabt til dem, og lader forestillingen udvikle sig på den måde.

RUM SOM KUNSTART

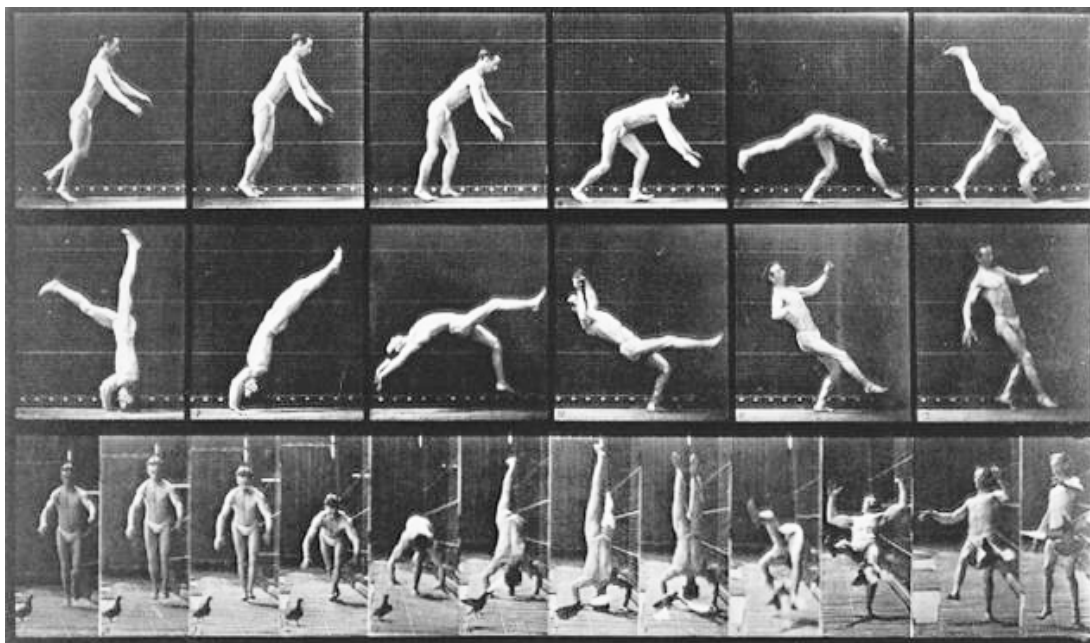
Rum og arkitektur er ifølge Kirsten Dehlholm den vigtigste kunstart. Arkitekturen er den, der er bestemmende for, hvordan vi bevæger os. Og også bestemmende for, hvordan vi oplever, opholder os og sanser. Derfor bliver hun også ked af det, når hun ser dårlig arkitektur. Der findes så få rum, der er perfekte, men når man oplever et, er det helt ubeskriveligt. Det sker langt oftere i scenografien, at man mister pusten af en overvældende rumlig oplevelse.

PARKOUR

Parkour er interessant. De, der udøver parkour, udfordrer og undersøger rummet. De bruger den arkitektur, der er. De bruger den VIRKELIG, og de bruger den uhæmmet. De udfordrer virkelig afgrænsningen. Lidt ligesom børn. Børn oplever også rum på en helt anden instinktiv måde end voksne gør, siger Kirsten Dehlholm.

RESEARCH

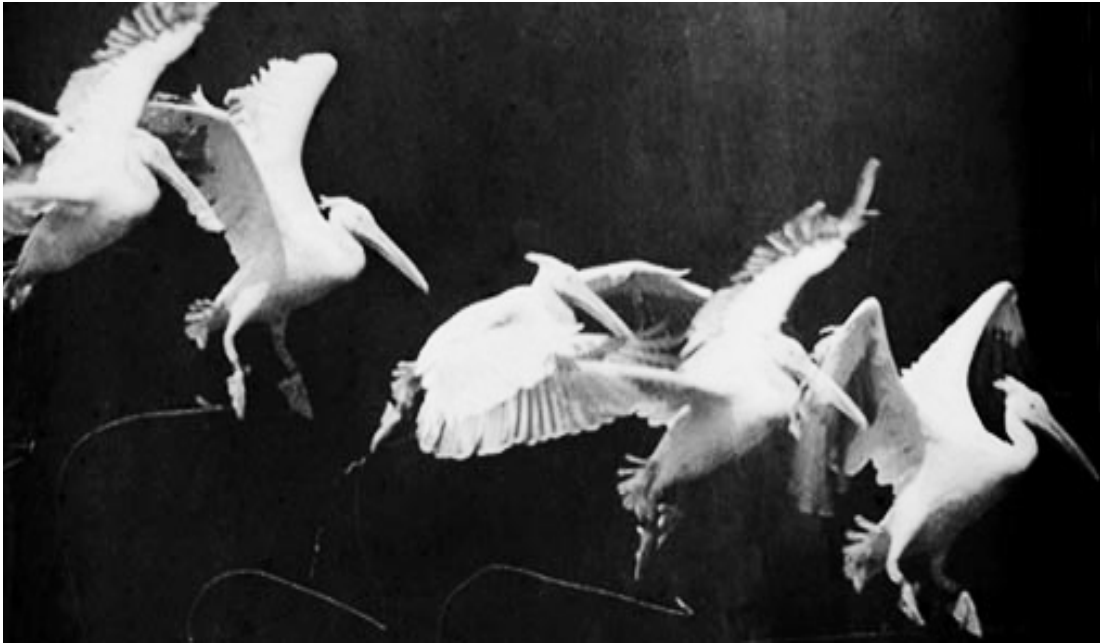
For at forstå og sætte mig ind i fænomenet bevægelse og bevægelse i rum, har jeg studeret og undersøgt andres metoder til at registrere bevægelse. Disse studier har givet en forståelse og viden til at kunne afprøve og derefter udvikle min egen metode til registrering af bevægelse.

EADWEARD JAMES MUYBRIDGE (1830-1904)

Britisk-amerikansk fotograf og fotopioner.

Han er først og fremmest kendt for en mængde fotografi-serier, der dokumenterer dyr og mennesker i bevægelse. Hans fotoeksperimenter begyndte i 1878, da han opsatte en række af 12 kameraer efter hinanden og lod en hest udløse dem, da den løb forbi. Muybridge opfandt også zoopraxiskopet, en indretning til at vise levende billeder. Denne blev forløberen for film af celluloid, en teknik, der indtil for nylig blev brugt i biografer.

ÉTIENNE-JULES MAREY (1830-1904)

Fransk fysiolog og filmpioner.

Étienne-Jules Marey levede samtidig med Muybridge. Marey brugte Muybridges studier som grundlag for en videreudvikling. Marey konstruerede i 1860'erne flere fysiologiske måleinstrumenter, bl.a. til registrering af kredsløbs- og muskelfunktion, som han brugte til at studere dyrs og menneskers bevægelser med. I 1882 opfandt han et såkaldt fotografisk gevær, som på et sekund kunne tage 12 billeder af en fugls vingeslag på ét billede. På den måde kunne han i et billede studere bevægelsen af i dette tilfælde en pelikans vingeslag.

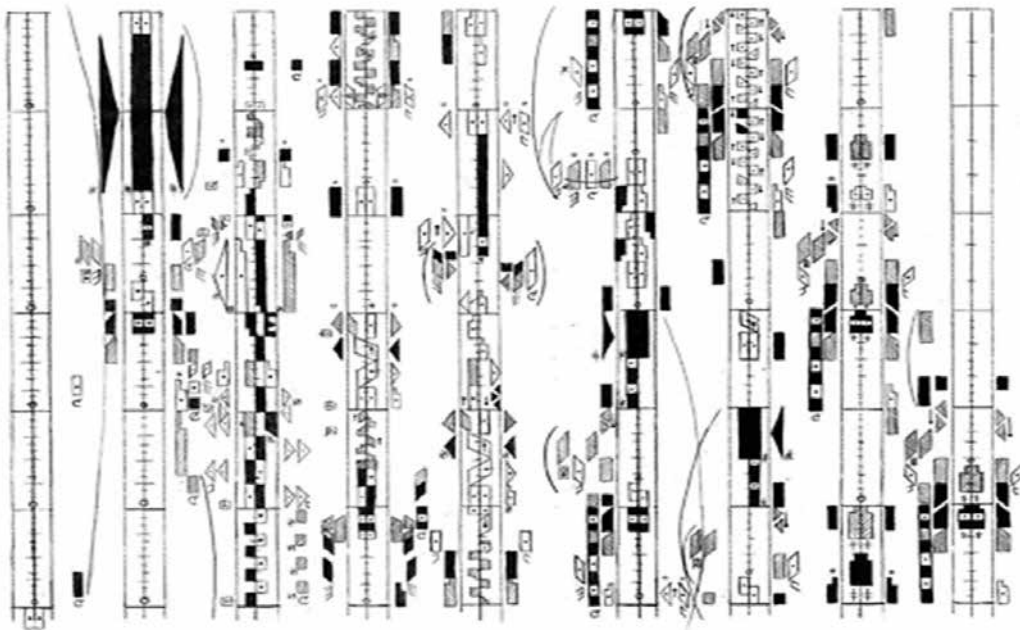
FOTOGRAFI TAGET MED LANG LUKKERTID

Denne teknik er meget brugbar i registreringen af bevægelse over tid. Ved at tage et billede med lang lukkertid kan man fange aftrykket eller sporet af bevægelsen i et billede.

VIDEOOPTAGELSE

Videoptagelser er nok den mest præcise gengivelse af bevægelse. Ved afspilningen kan man både se bevægelsen i slowmotion, stoppe midt i en bevægelse eller sætte tempoet op.

LABANOTATION

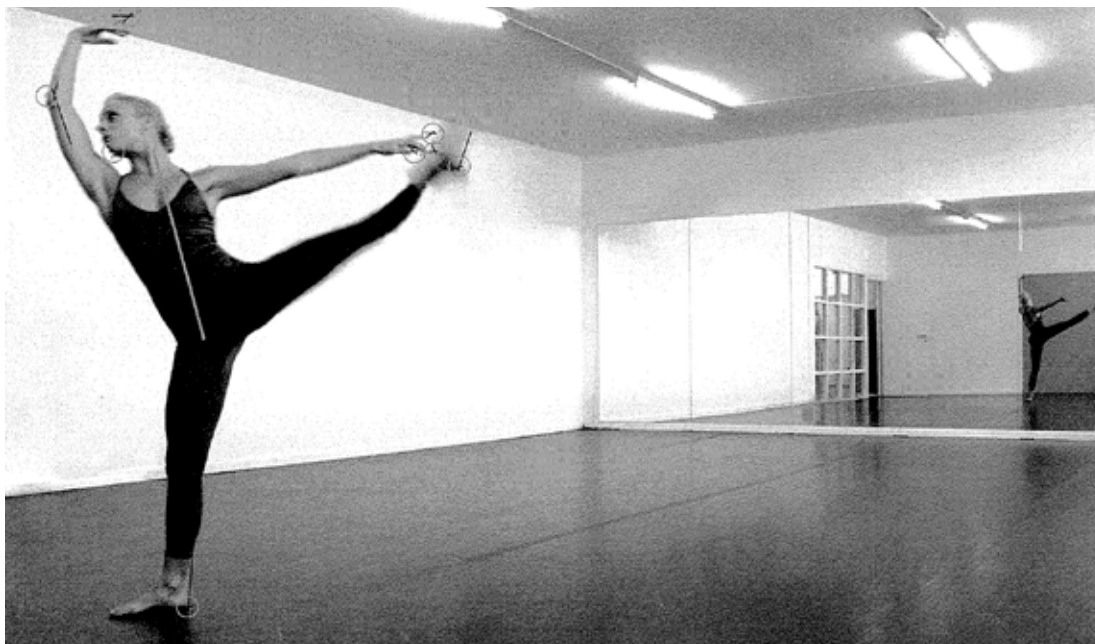
En måde at bevare koreografier til dans.

Labanotation blev udviklet af koreograf Rudolf von Laban i 1920'erne. Labanotationen fungerer lidt ligesom noder til musik. De læses nedefra og op og hvert symbol beskriver en bestemt bevægelse.

MOTION CAPTURE SUIT

En dragt med et højt antal af tracking-punkter. Disse punkter kan registreres digitalt når danseren bevæger sig i dragten. Dette er nok den mest præcise måde at registrere en bevægelse på.

REGISTRERING AF PERIFERE YDERPUNKTER

Johanne Dahl Holmsberg, der tog afgang fra Aarhus Arkitektskole 2008, udviklede i sit afgangsprøje en metode til udvikling af form. Metoden gik kort beskrevet ud på at registrere en dansers yderpunkter. Hun brugte ikke denne registrering som en analyse, men i stedet til en direkte formgenerering.

KONKLUSION AF RESEARCH

Efter at have studeret disse forskellige metoder og teknikker til at registrere bevægelse har jeg fundet noget brugbart, men også nogle kritikpunkter.

Muybridge og Marey var begge pionerer inden for fotografiets verden. Deres studier af mennesker og dyr i bevægelse er enormt interessante. Dog er studierne foretaget i 2D og bliver ikke taget videre end til fotografiet. Jeg har brugt fotografi som en indledende teknik i min proces. Det er en god måde at prøve at forstå danserens bevægelser, samt en måde at fange aftrykket af en bevægelse ved hjælp af lang lukkertid.

Videokameraet er et meget nyttigt redskab til registrering. Videoptagelser foregår som sådan også i 2D - men i min metode har jeg valgt at filme fra mindst to sider samtidig, for på den måde at skabe mit eget 3D.

Motion Capture-dragten er klart den mest oplagte at bruge i en registrering af bevægelse. Den kan lave en helt præcis og digital registrering af bevægelse. Dog er denne ikke tilgængelig for private, så jeg har måttet vende mig mod de mere lavteknologiske metoder.

Jeg har brugt ideen bag Johanne Dahl Holmsbergs metode til at registrere yderpunkter - og omsat det til mit eget.

Alle de gennemgåede teknikker og metoder har mangler. De fleste af dem arbejder udelukkende med bevægelsen og ser slet ikke på bevægelsen i forhold til det tredimensionelle rum.

Derudover mangler de nævnte metoder at koble flere teknikker sammen, for på den måde at få et bredere billede af, hvad bevægelse er.

Jeg har forsøgt at udvikle min egen metode, netop ved at mikse forskellige teknikker. Jeg har brugt videoregistrering og registrering af yderpunkter - altid fra to sider og derefter har jeg bearbejdet det i henholdsvis Photoshop og 3D-programmet Rhino.

Den, der efter min mening ofte sker, når arkitekter arbejder med abstrakte begreber som dette, er, at undersøgelsen bliver brugt til direkte formgenerering til et projekt, der i sidste ende ikke har så meget til fælles med, hvad det udsprang af.

Derfor har jeg også konkluderet, at mit projekt ikke skal ende ud i en arkitektur, men derimod en formidling af den undersøgelse, jeg har foretaget.

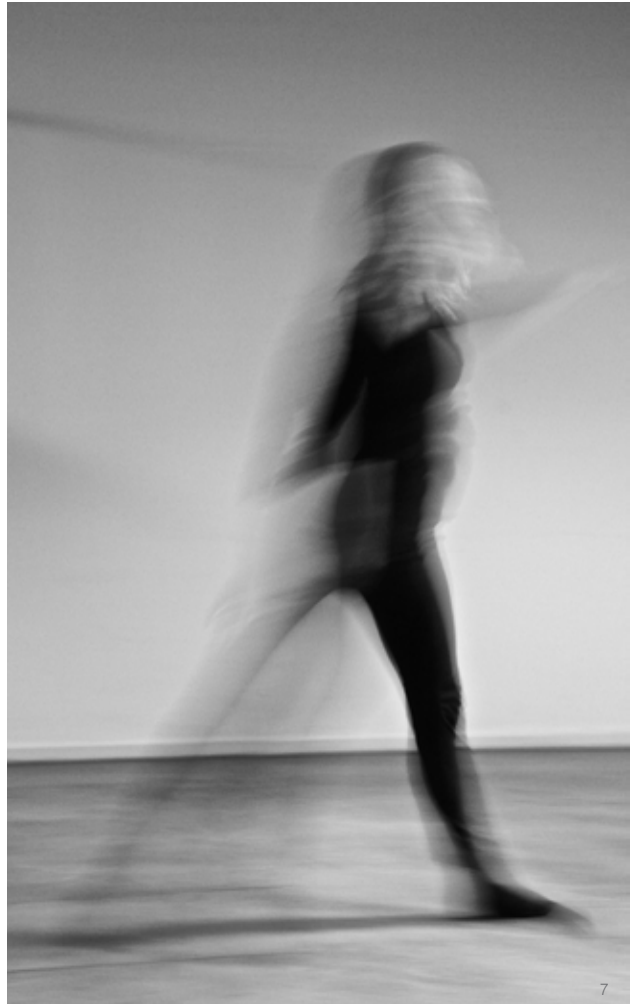
PROCES

Med udgangspunkt i den beskrevne research testes og afprøves de forskellige metoder og teknikker i en lang og dybdegående proces. Dette var nødvendigt, både for at forstå, hvilket redskab min danser egentlig er, og for at forstå de forskellige registreringsmetoder godt nok til at kunne udvikle min egen. Denne proces lå i begyndelsen af projektførelsen, og det var i dette forløb, jeg formede og indledte grundlaget for de efterfølgende undersøgelser. Det gik op for mig under denne proces, hvor tæt bevægelse og rum egentlig ligger, og hvor meget de to betyder for hinanden. Først havde jeg al fokus på danseren og bevægelsen, da dette var det nye, som jeg skulle sætte mig ind i. Men jeg erfarede hurtigt, at bevægelsen ikke kan ses uden et rum. Det er umuligt at skille de to ting ad. Det rum, vi arbejdede i, et gammelt fysiklokale, som jeg umiddelbart ikke havde haft med i mine tanker inden, kom til at fylde mere og mere. Danserens bevægelser blev defineret af rummet, men rummet blev i lige så høj grad defineret og opmålt af danserens bevægelser. Dermed fandt jeg interessen og ideen til at starte en systematisk undersøgelse af, hvilket forhold, der opstår mellem krop og rum, og hvordan dette kan registreres og formidles.

1. Bevægelsen fanget i et øjeblik.
2. Bevægelse i rum.
3. Krop i bevægelse uden at forholde sig til rummet.
4. Bevægelsen der langsomt begynder at definere og undersøge rummet.
5. Et nærstudie af armens bevægelse i kroppens eget rum.
6. En definition og opmåling af både rum og krop.
7. Lang lukkertid - et aftryk af bevægelsen der har været.
8. Kroppens forhold til rummet.

1. En undersøgelse af bevægelse over tid, samt densiteten i en bevægelse, teknik: lang lukkertid og overlejring 2. Dynamik og form, teknik: lang lukkertid og overlejring 3. Densitet og udstrækning, teknik: overlejring 4. Undersøgelse af sporet efter bevægelsen, teknik: lyskilder og lang lukkertid 5. Undersøgelse af aftrykket efter bevægelsen 6. Undersøgelse af aftrykket efter bevægelsen

RUMTID

PRÆMISSER FOR PROJEKTET OG UNDERSØGELSERNE

Den mest optimale og præcise metode at registrere bevægelse på er som tidligere nævnt med en Motion Capture dragt. Da denne ikke har været tilgængelig som hjælpemiddel, har jeg fokuseret på nogle mere analoge og lavteknologiske metoder, som jeg har valgt at udvikle.

Jeg har kun én danser til rådighed, hvilket vil sige, at den fulde undersøgelse kun kan foretages med én danser, hvilket er en væsentlig præmis.

Jeg har dog haft en anden danser ude i to af rumtypologierne (Rumtypologi 7 - det opdelt rum og Rumtypologi 4 - trappen). Så jeg har derved haft mulighed for et sammenligningsstudie, jeg vil komme ind på senere.

En anden præmis for projektet er, at undersøgelsen omfatter i alt otte rumtypologier. De otte rumtypologier er typiske og velkendte rumligheder, der skal være med til at beskrive forholdet der opstår imellem bevægelse og rum.

Den sidste præmis, jeg har stillet mig selv er, at al registrering konsekvent skal ske fra minimum to sider. På den måde kortlægges bevægelsen og rummet som et tredimensionelt studie, hvilket er enormt vigtigt for at forstå, hvad bevægelse i rum er og betyder.

UNDERSØGELSE DEL 1

UNDERSØGELSE - DEL 1

En dokumentation af kroppens bevægelsesrum i en serie af otte eksisterende rumtypologier.

Rumtypologi 1: Smalt rum

Rumtypologi 2: Lille rum

Rumtypologi 3: Lavt rum

Rumtypologi 4: Trappe

Rumtypologi 5: Åbning

Rumtypologi 6: Søjlerum

Rumtypologi 7: Opdelt rum

Rumtypologi 8: Fladen

1 danser - Vigdís - professionel danser - bevidsthed om krop og krop i rum

1 arkitekt - Mie - professionel arkitekt - bevidsthed om rum og rumlighed

REGISTRERING

Registreringen vil være i form af foto og video.

Danserens bevægelser vil blive registreret og dokumenteret i rummet ved hjælp af videosekvenser, samt serier af fotos taget over en rum tid. Billedrammen skal indkapsle rummets typologi og kroppens bevægelse i det givne rum.

DANSEREN

Danseren vil få til opgave at undersøge og udfordre det givne rum. Lade kroppen i bevægelse undersøge rummet. Danseren skal reagere umiddelbart og instinktivt på rummet, uden en forud indøvet koreografi.

BEARBEJDNING

Foto- og videoregistreringen vil blive omsat til flipbøger, tegning (dobbelt retvinklet projektion), foto-overlejringer og modelstudier. Modellerne vil forsøge vise, hvordan rum og bevægelse i rum spiller sammen. Materialet vil give et visuelt billede af noget ellers ikke synligt.

En visualisering af bevægelsen i et statisk rum.

MÅL

At undersøge relationen mellem det geometriske rum (arkitekturens rum/det statiske rum) og det rum, der indfanges af bevægelsen, idet en danser udfolder sig i det geometriske rum. Dette har til formål at dokumentere, hvordan bevægelse forandres, styres og udtrykkes i forskellige rumtypologier. At få en generel forståelse for OPLEVELSEN af rum og formå at konkretisere og formidle denne undersøgelse i model og tegning.

KRITIK AF EGEN UNDERSØGELSESMETODE

At forsøge at lave modeller af bevægelse er temmelig paradoksalt. Bevægelsen er flygtig og eksisterer kun i øjeblikket. I et forsøg på at konkretisere den bliver den øjeblikkelig statisk.

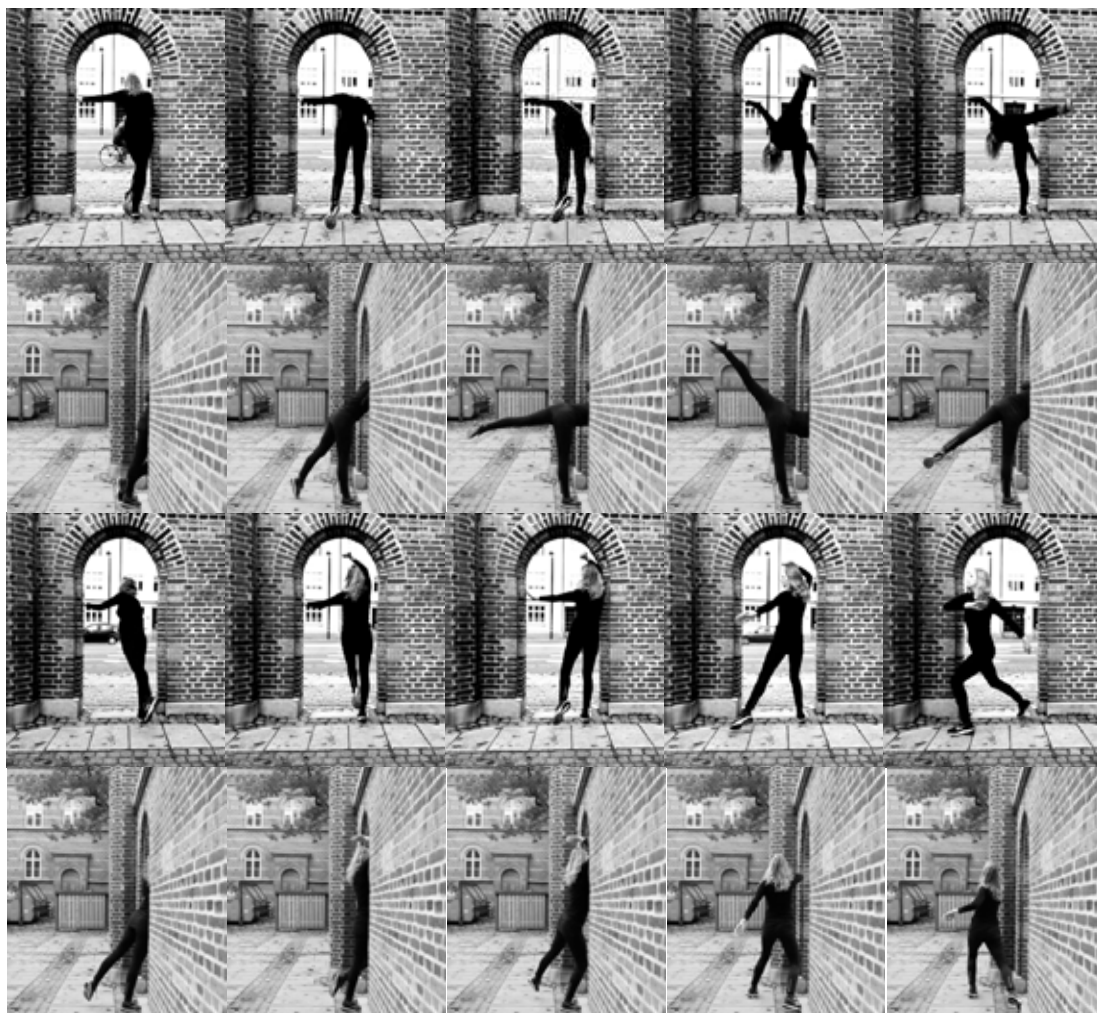
METHODEN

For at kunne registrere og formidle bevægelse i rum har jeg udviklet min egen arbejdsmetode. Det er en metode der har hentet inspiration hos de før nævnte teknikker. Videoregistrering er udgangspunktet. Danseren danser intuitivt i de otte rumtypologier, mens det optages på video fra minimum to sider samtidig.

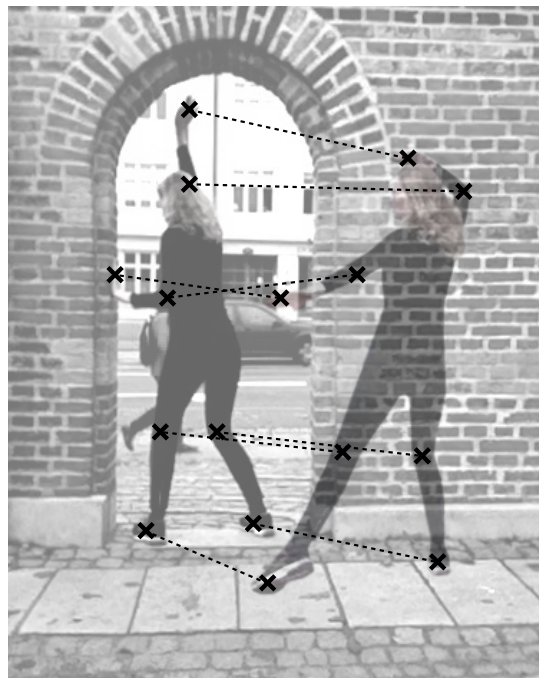
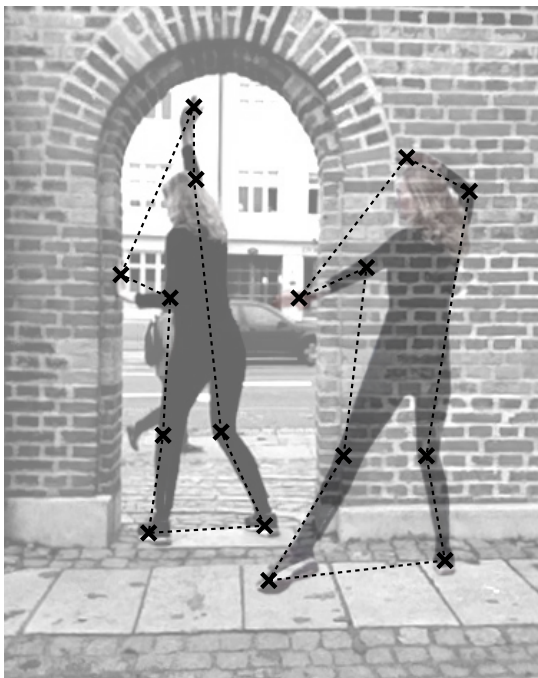
Denne videoregistrering reduceres til en sekvens på to-tre minutter, som omsættes til et mere arbejdsvenligt redskab - flipbøger. Der laves to flipbøger til hver rumtypologi - altså en flipbog til hver side, der er optaget video fra. Disse flipbøger udgør råmaterialet for undersøgelsens videre bearbejdning.

Ud fra flipbøgerne kondenseres bevægelsen yderligere til en sekvens på fem sekunder, dvs. 10 frames/positioner fra hver bog. De to gange ti positioner viser bevægelsen synkront fra to sider og de udgør et koncentrat af de vigtigste træk og kendetegn ved bevægelsen i netop det rum. Eksemplet ovenover er fra rumtypologi 5 - åbningen.

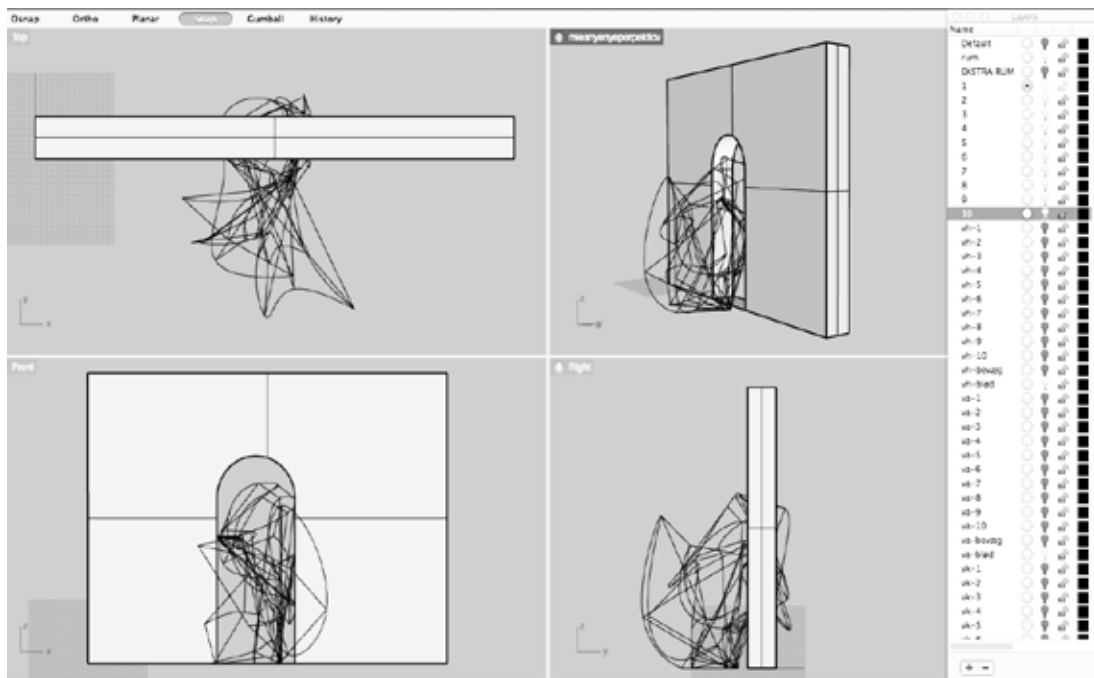

De ti positioner fra hver side overlejres i foto. Denne overlejring beskriver densiteten i bevægelsen og giver et billede af, hvordan bevægelsen og kroppen forholder sig samlet til rummet gennem en tid af bevægelse. Man får et billede på, at en bevægelse godt kan lave et stort udsving, uden den store densitet. Der, hvor kroppen bevæger sig i sin egen akse flere gange, bliver densiteten tæt, hvilket ses på overlejringen som en mørk kerne.

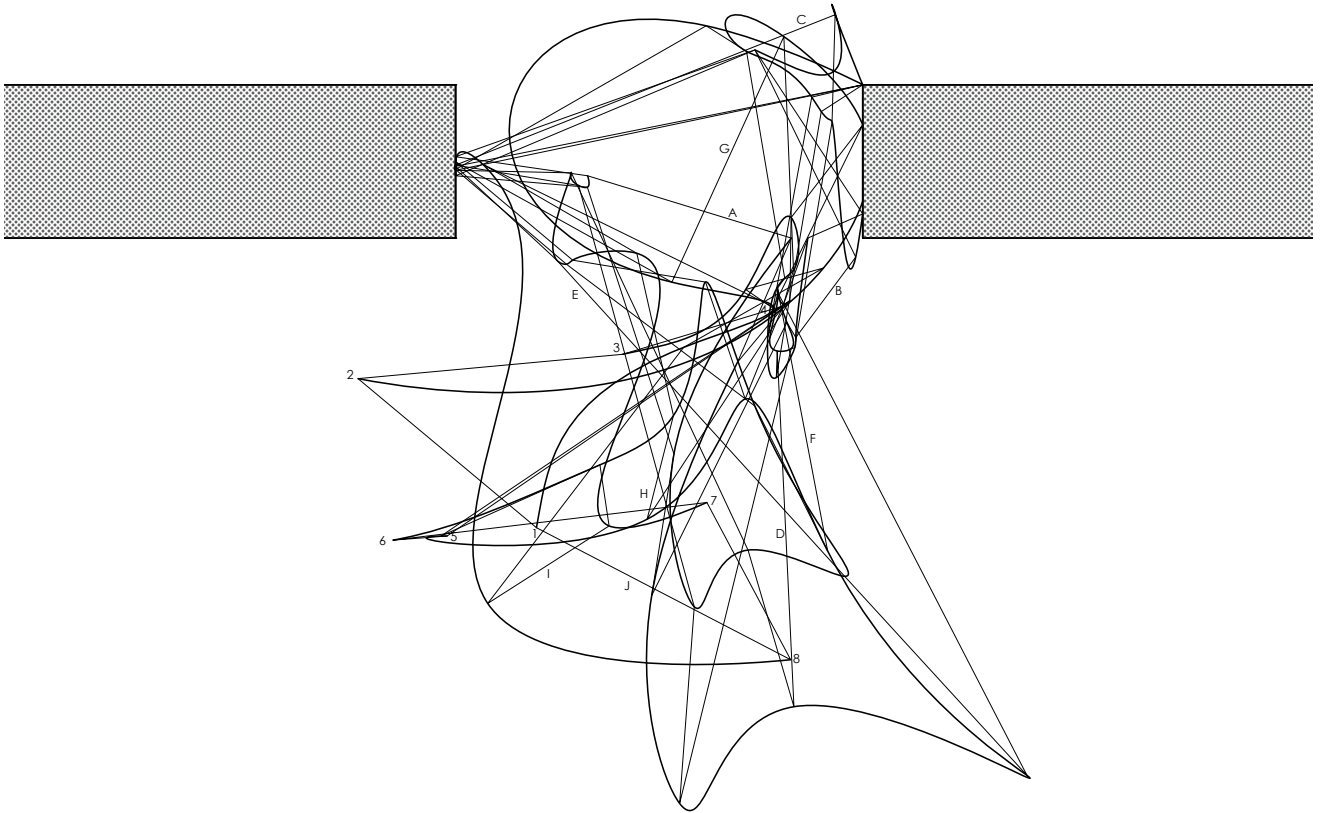

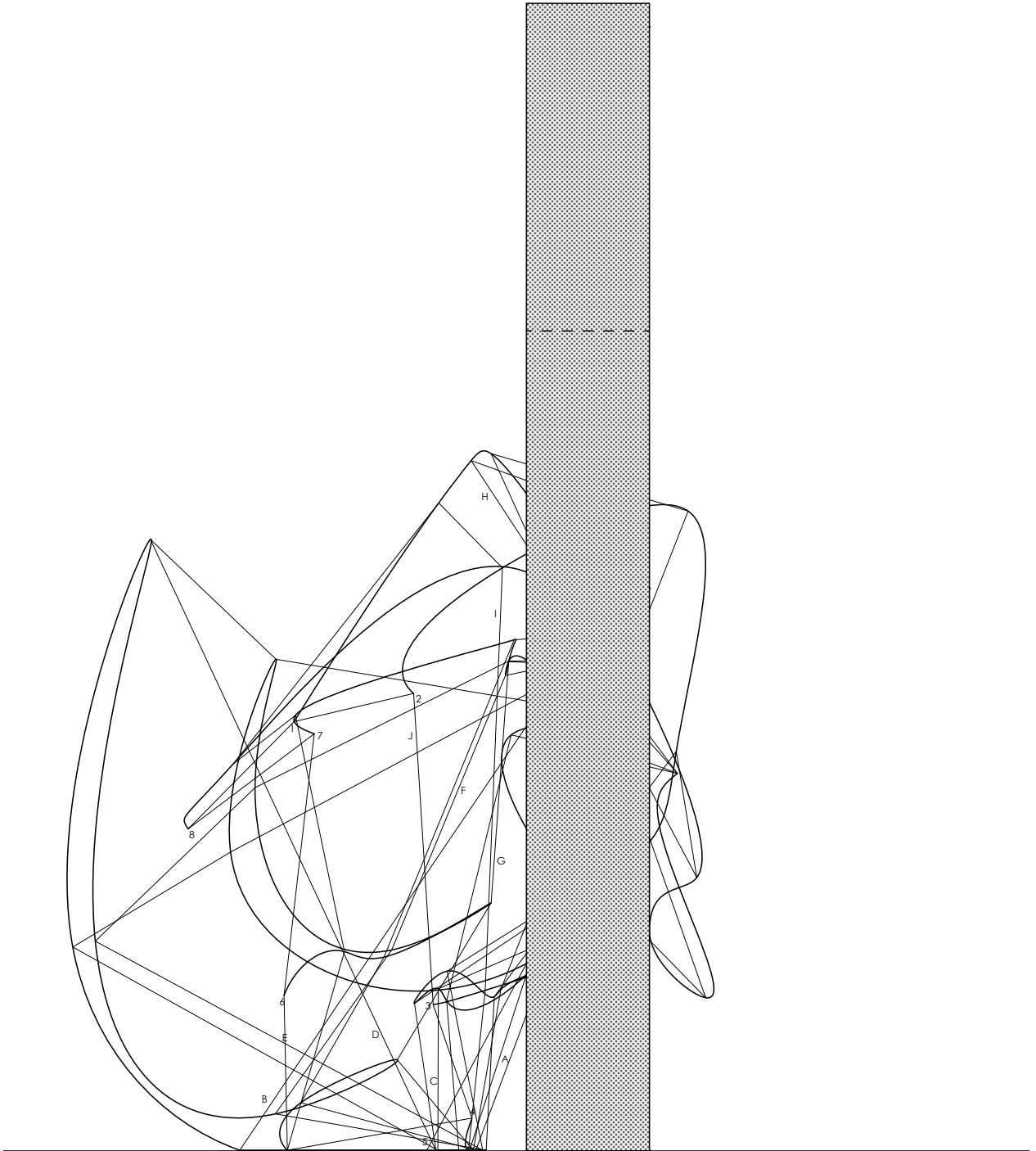
Med de ti positioner som baggrund i 3D-programmet Rhino registreres kroppens ekstremiteter dvs. yderpunkter. Disse yderpunkter forbindes både i hver position og på tværs af positionerne. Som man kan se på billedet til venstre, forbindes hver punkt i hver position. Altså venstre hånd til venstre albue, venstre knæ, venstre fod, højre fod, højre knæ, højre albue og højre hånd. Dette gentages i alle ti positioner.

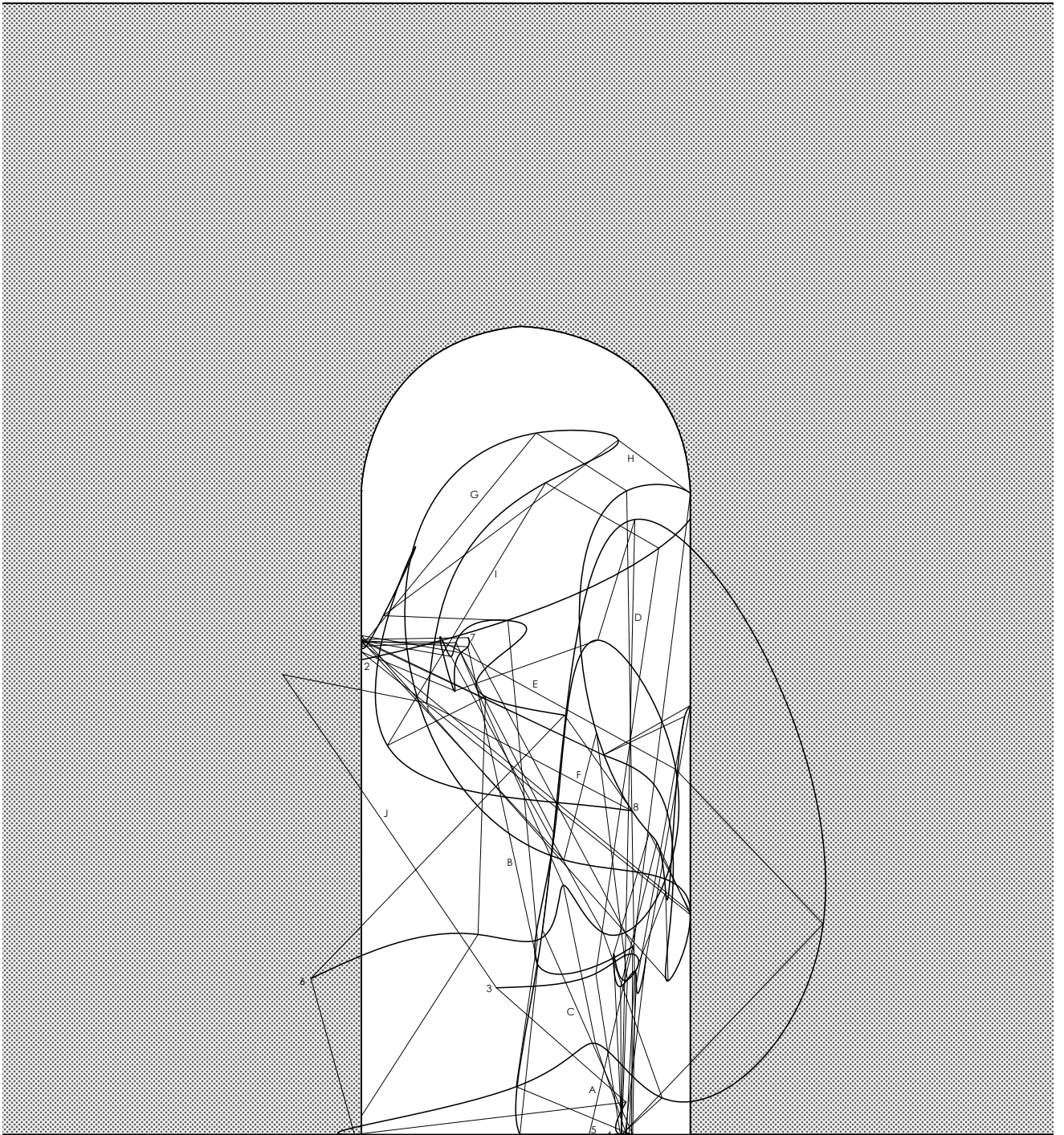
På billedet til højre ses, hvordan positionerne bliver forbundet på tværs. Dvs. venstre hånd i position 1 forbindes med venstre hånd i position 2 osv. til position 10.

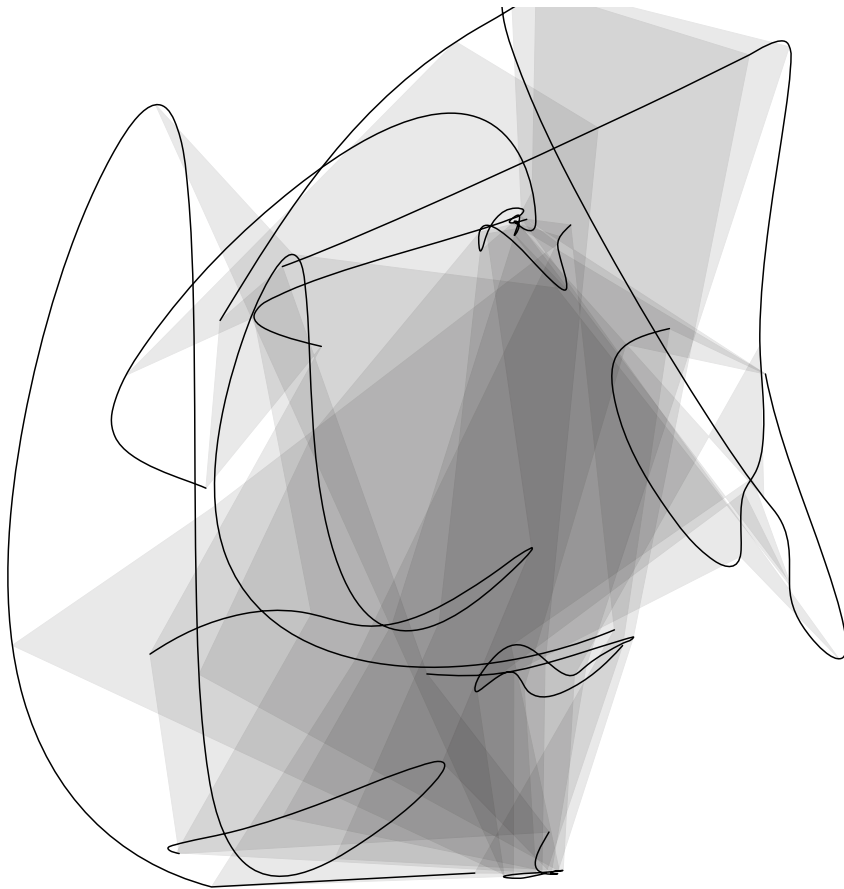

Denne registrering af yderpunkter sker i 3D-programmet Rhino, hvor de ti positioner holdes adskilt. Til sidst laves endnu en overlejring, denne gang i tegning af alle ti positioner som tilsammen giver et billede af, hvordan bevægelsen ser ud i en dobbelt, retvinklet afbildning. Herfra hentes plan, opstalter og perspektivisk tegning, som kan ses på de følgende sider.

MODELSTUDIER

Ud over tegningsmaterialet er undersøgelserne af bevægelse i de otte rumtypologier også forsøgt formidlet i model. Målet har været om det er muligt at skabe en model af bevægelse, samt en undersøgelse af materialiteter og metoder. Man kan sige, det er paradoksalt at forsøge at lave en model af en bevægelse, da bevægelsen sker i øjeblikket. Alt hvad man kan opnå, er at lave et aftryk af bevægelsen.

Her følger modelfotos af forskellige forsøg i modelstudier.

MODEL #1 - Det lille rum

Materiale: Stengips og pap

Forsøg på at støbe det rum, kroppen har indtaget over en tid på fem sekunder. En undersøgelse af, hvor meget rum, en bevægelse fylder i en massiv form. Problemet i dette modelforsøg er, at bevægelsen bliver omsat til noget meget statisk.

På første billede ses den støbte bevægelse for sig selv, og på billedet på modsatte side er den sat i forhold til det rum, hvori bevægelsen er sket.

MODEL #2 - Det lille rum

Materiale: Hvidt bomuldsgarn og pap

Forsøg på at genskabe bevægelsen af et mere levende og fleksibelt materiale som garn. Problemet i dette modelforsøg er, at præcisionen mistes, og strukturen i garnet tager for meget fokus.

MODEL #3 - Det lille rum

Materiale: Stålpinde og pap

Forsøg på at skabe et tredimensionelt koordinatsystem i en kasse, som modellen kan bygges op i. Problemet med dette modelforsøg er, at koordinatsystemet er for kompliceret og ved at forenkle det, mister man præcisionen.

MODEL #4 - Det lave rum

Materiale: Trælister, kobberpinde og fiskesnøre

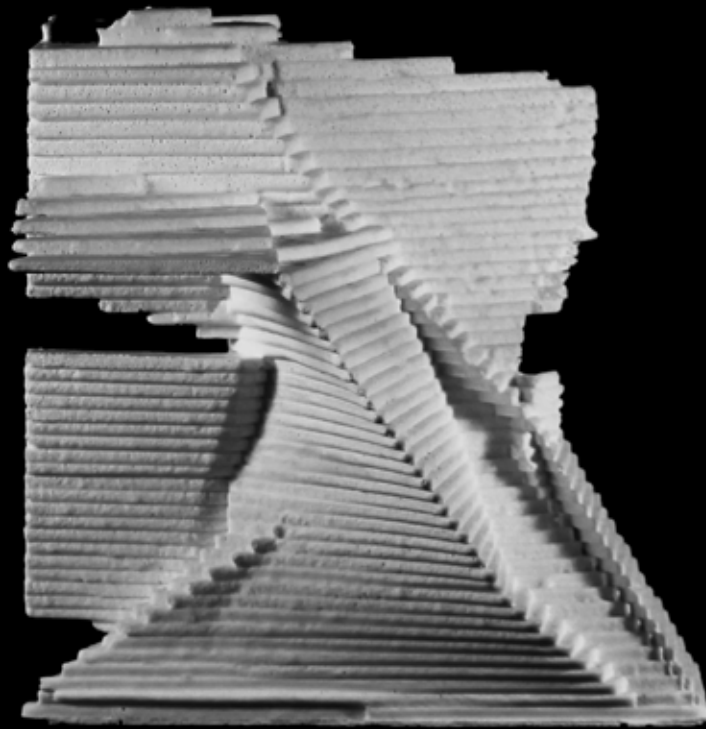
Forsøg på at gengive de spor, bevægelsen skaber i rummet.

De to billeder viser modellen oppefra og fra siden.

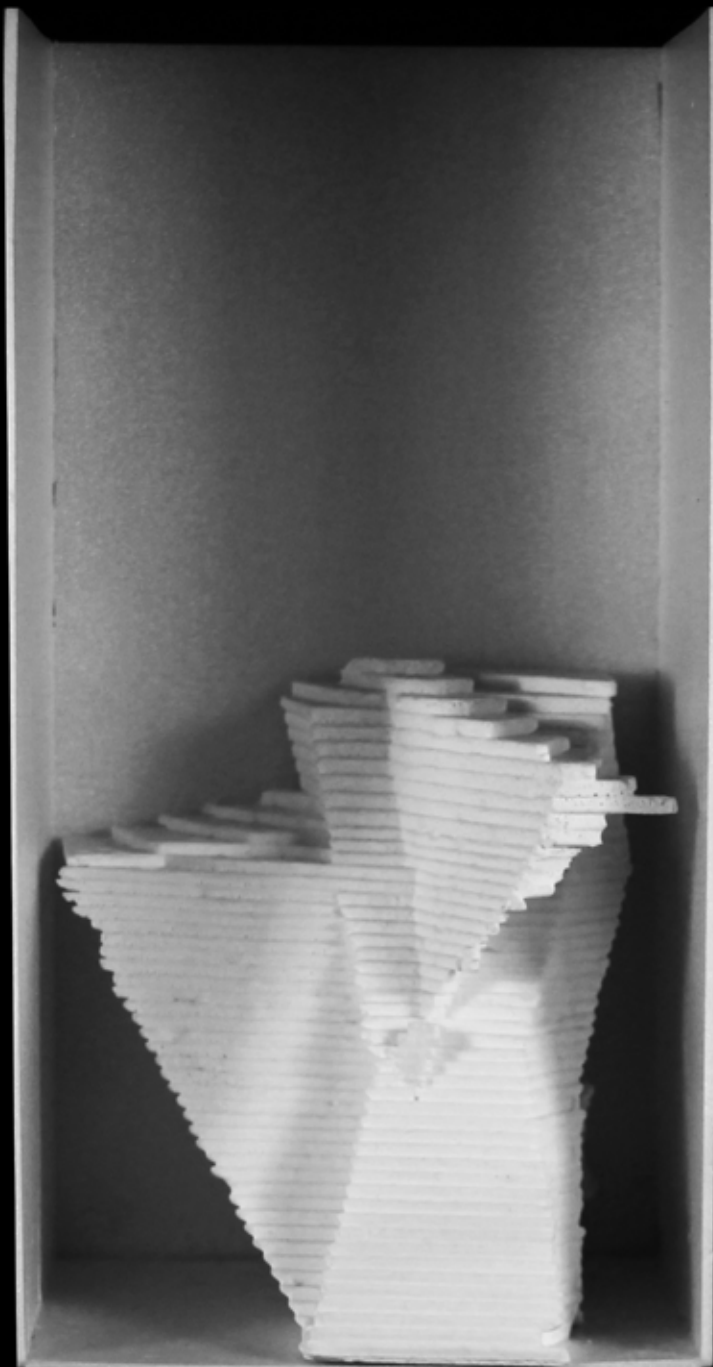
MODEL #5 - Det lave rum

Materiale: Veralite plast plader

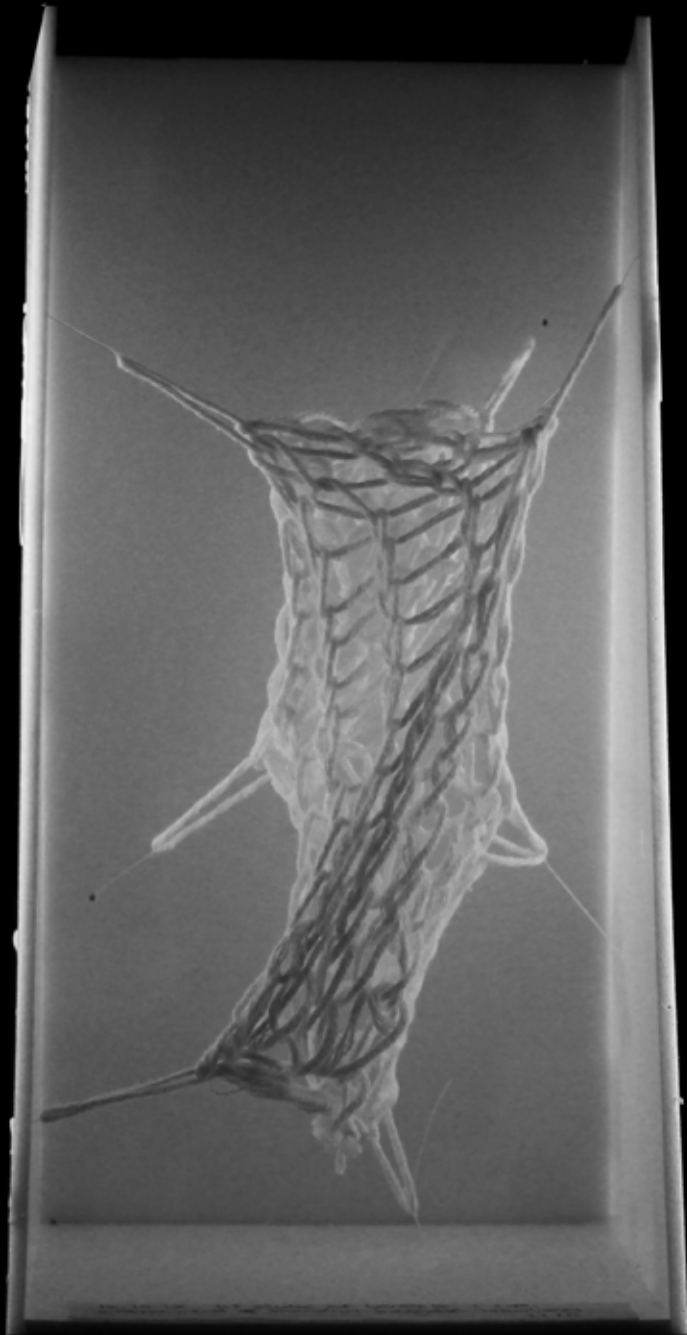
Forsøg på at lave en model af det omkringliggende rum. Dvs. forholdet/mellemrummet mellem bevægelsen og rummets afgrænsning. Modellen er skabt ved at fjerne bevægelsens indtagede rum og lade det stå som et hulrum midt i modellen. Det, der står tilbage, er mellemrummet. Altså ikke rummets afgrænsning og heller ikke bevægelsens rum, men det imellem de to. På det første billede ses modellen oppefra, mens den på modsatte side ses fra siden. Fra siden ser man den diffuse, abstrakte bevægelse som et aftryk inde i rummet.

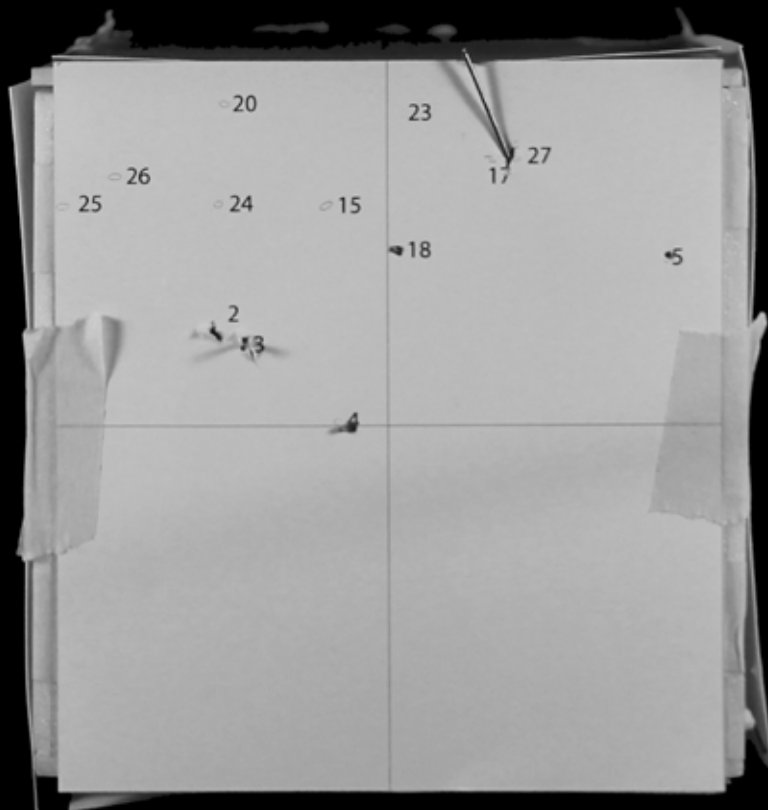
MODEL #1

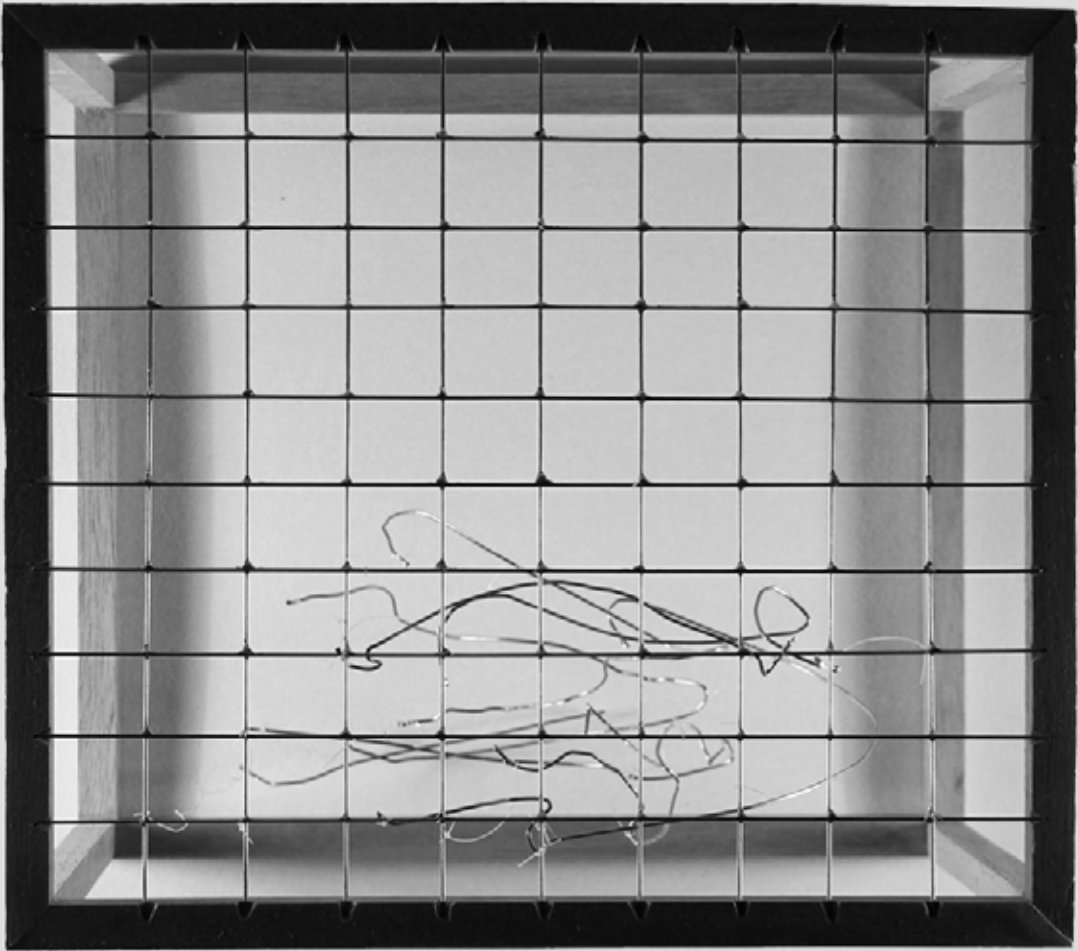
MODEL #1

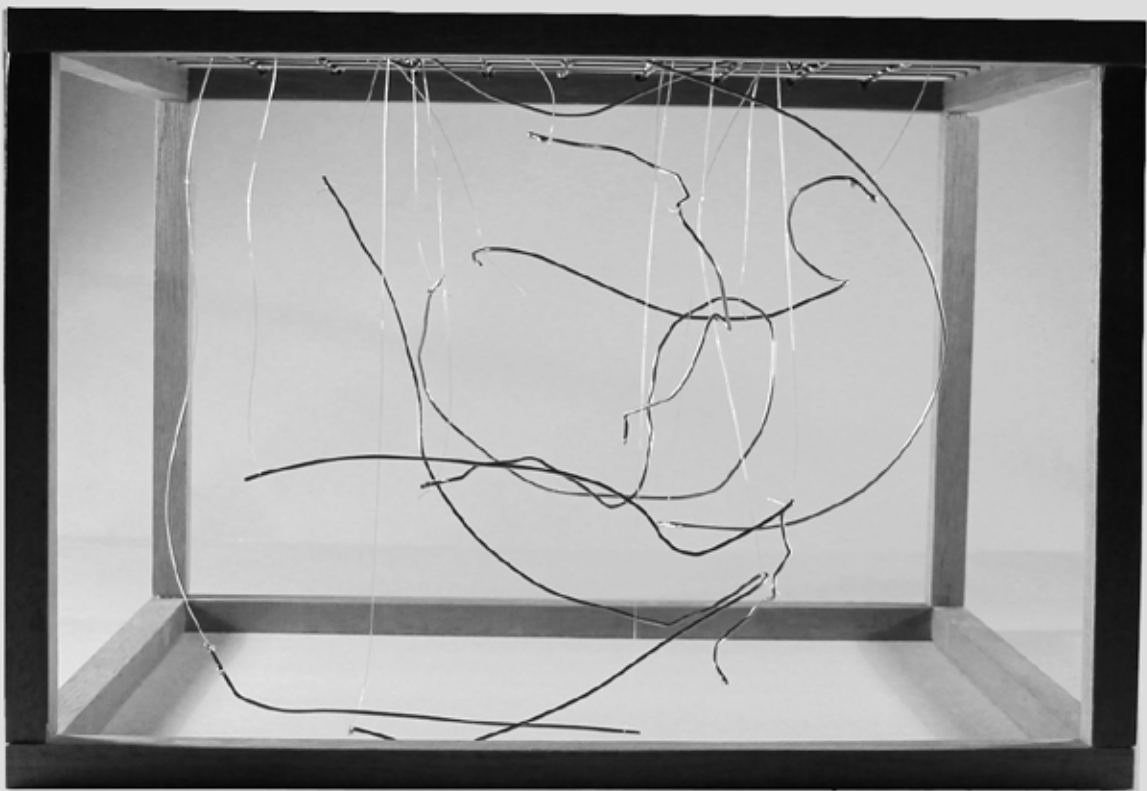
MODEL #2

MODEL #3

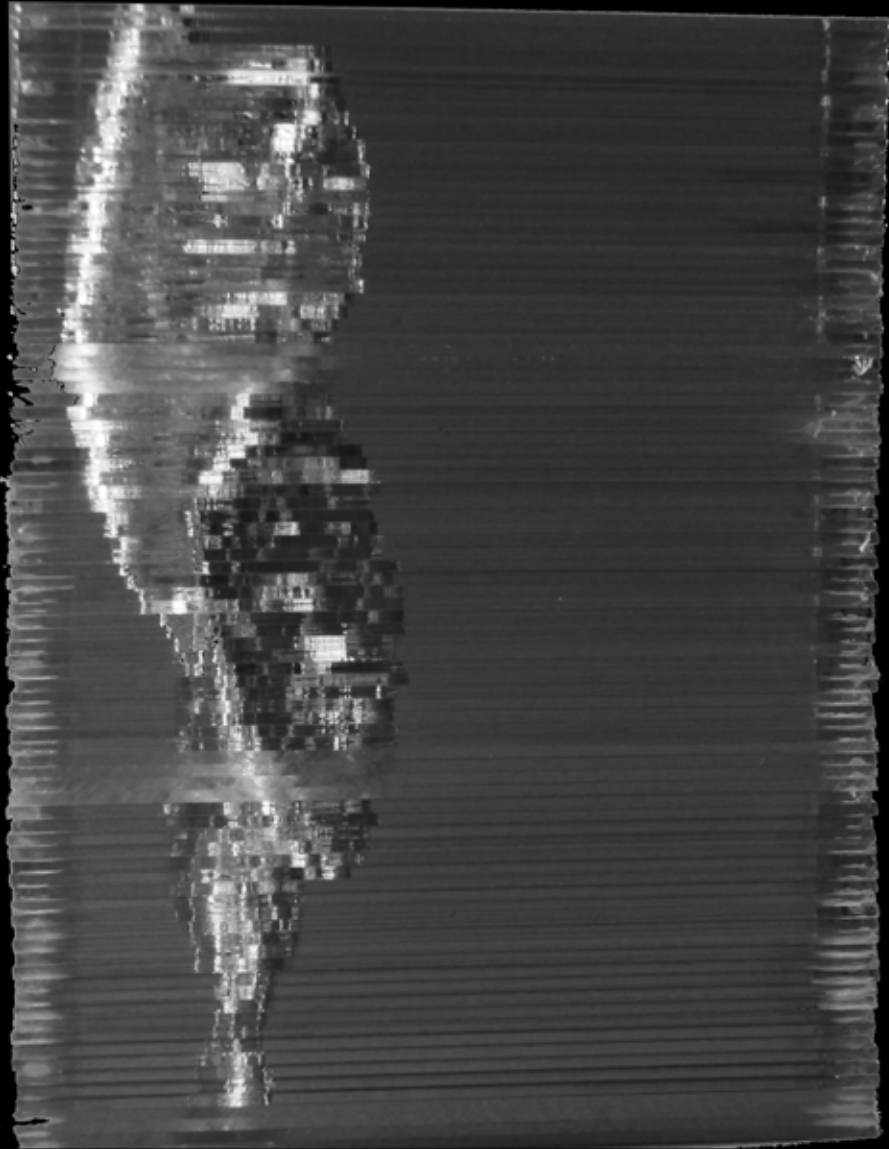
MODEL #4

MODEL #4

MODEL #5

MODEL #5

SAMMENLIGNINGSSTUDIE

Som udgangspunkt er der kun gjort brug af én danser til udvikling af før beskrevne arbejdsmetode. Man kan her stille sig selv det spørgsmål, om opmålingen og danserens registrering af rummet bliver rent subjektiv, eller om man godt kan snakke om en generel måde for moderne dansere at opleve rum på.

For at undersøge dette har jeg foretaget et sammenligningsstudie med en anden moderne danser (danser 2). Studiet er gjort i to af de otte rumtypologier - det opdelte rum og trappen.

DANSER 1

DANSER 2

DANSER 1

DANSER 2

DANSER 1

DANSER 2

Som konklusion på sammenligningsstudiet mellem to dansere er det tydeligt, at der er klare lighedstegn mellem, hvordan de to dansere oplever et rum. De har begge en meget intuitiv tilgang til rummet. De udfordrer og undersøger rummet på samme måde, og de har de samme grundbevægelser.

I det opdelt rum var begge dansere meget optaget af balancen. De udfordrede begge, hvordan kroppen kunne balancere og forholde sig til rummets lave mur.

På trappen var der også mange ligheder. Her var det et meget tæt forhold til rummet, der var i fokus. En hel tæt og koncentreret undersøgelse af hvert trin. En undersøgelse af de mange små rum i rummet, der opstår i form af hvert trin.

Selvfølgelig havde danserne også deres individuelle måde at opmåle rummet på, men overordnet kan man sige, at moderne dansere har en helt intuitiv ren måde at opleve rum på tilfælles.

UNDERSØGELSE DEL 2

UNDERSØGELSE - DEL 2

En eksperimenterende række workshops hvor kroppen underkastes en række arkitektoniske obstruktioner eller virkemidler. Det resulterende bevægelsesmønster undersøges, observeres og diskuteres.

Ekspirement 1 - Bevægelse i et rum med mobile grænser

Ekspirement 2 - Bevægelse i et rum med immaterielle grænser i form af lys

Ekspirement 3 - Bevægelse i en ruminstallation, hvor krop og rum formes og udfordres sideløbende.

1 danser - Vigdís - professionel danser - bevidsthed om krop og krop i rum

1 arkitekt - Mie - professionel arkitekt - bevidsthed om rum og rumlighed

REGISTRERING

Registreringen vil være i form af foto og video.

Videoregistreringen vil blive kondenseret og brugt i en kortere version.

Ekspirmenterne vil blive diskuteret i tekst.

DANSEREN

Danseren undersøger og udfordrer rummet intuitivt som i Undersøgelse del 1.

ARKITEKTEN

Arkitekten stiller danseren den opgave at undersøge rum under forskellige omstændigheder.

Arkitekten vil desuden deltage i ekspirement 2 og fungere som obstruktør ved at flytte lyset og på den måde skabe uventede nye rum for danseren.

MÅL

En undersøgelse helt tæt på kroppens bevægelse og rummet. Et ekspirement i, hvad der sker, hvis kroppens bevægelser bliver direkte begrænset, påvirket eller styret.

En undersøgelse af det sted, der ligger imellem et rum, som er et produkt af kroppen og dens funktioner, og et rum, der dikterer, hvordan kroppen kan bevæge sig.

EKSPERIMENT 1

MOBILE GRÆNSER

EKSPERIMENTETS UDFØRELSE

Et eksperiment, der undersøger hvordan mobile og fleksible grænser i et rum påvirker bevægelsen.

Fem kasser på hjul blev opstillet i et stort rum. Danseren blev bedt om at undersøge, udfordre og eksperimentere i rummet og med kasserne i rummet.

FORVENTNINGER TIL EKSPERIMENTET

Mine forventninger til eksperimentet inden start var, at de mobile kasser ville give danseren mulighed for at skabe sine egne rum og dermed have en frihed i den måde, hun kunne bevæge sig på. At kasserne ville udfordre danseren på en interessant måde, der ville fremkalde nye spændende bevægelser, der kunne inspirere hende.

RESULTATET AF EKSPERIMENTET

Resultatet af eksperimentet var helt modsat af, hvad jeg havde forventet. Danserens bevægelser var kluntede, afbrudte og frustrerede. Det, at kasserne bevægede sig ved den mindste berøring, gjorde, at danseren aldrig havde en afgrænsning at forholde sig til. Hun havde ingen faste definitioner på rummet og dermed ingen faste holdepunkter til at styre og definere sine egne bevægelser. Kasserne fremstod som forstyrrende objekter i rummet, frem for styrende rumdelende fleksible elementer.

EKSPERIMENT 2

IMMATERIELLE GRÆNSER

EKSPERIMENT 2
FASE #1
FIRE FASTE LYSKILDER

EKSPERIMENT 2
FASE #2
EN FLYTBAR LYSKILDE

EKSPERIMENT 2
FASE #3
LYSKILDE FRA OVEN

EKSPERIMENT 2
FASE #4
ARKITEKTEN FLYTTER LYS

EKSPERIMENTETS UDFØRELSE

Et eksperiment, der undersøger, hvordan immaterielle grænser i form af lys påvirker bevægelsen. Eksperimentet blev foretaget i fire faser.

Fase #1 - Fire faste lyskilder placeres på gulvet i et stort mørkt rum. Danseren bliver bedt om at undersøge og udfordre rummet.

Fase #2 - Én flytbar lyskilde placeres på gulvet i et stort mørkt rum. Danseren bliver bedt om at undersøge og udfordre rummet, denne gang med den mulighed at kunne flytte lyskilden og på den måde ændre rummet.

Fase #3 - Én fast lyskilde placeres højt i et stort mørkt rum og giver dermed lys oppefra og ned. Danseren bliver bedt om at undersøge og udfordre rummet.

Fase #4 - Fire flytbare lyskilder placeres på gulvet i et stort mørkt rum. Danseren bliver bedt om at undersøge og udfordre rummet uden at røre lyset. Arkitekten deltager og flytter lyskilderne rundt i rummet. På den måde skal danseren forholde sig til et rum, som en udefrakommende ændrer.

FORVENTNINGER TIL EKSPERIMENTET

Mine forventninger til dette eksperiment var, at de immaterielle grænser i form af lys kunne være svære at forholde sig til, og at de ville frustrere danseren. Samtidig havde jeg en forventning om, at den fase, hvor lyset kom oppefra, ville fungere bedst som rumskabende.

RESULTATET AF EKSPERIMENTET

Resultatet af dette eksperiment var, at immaterielle grænser i form af lys er meget definerende og styrende. Danseren forholdt sig til de usynlige grænser, som om de var fysiske. Lysets grænser styrede alle bevægelser og skabte tydelige rumligheder i mørket.

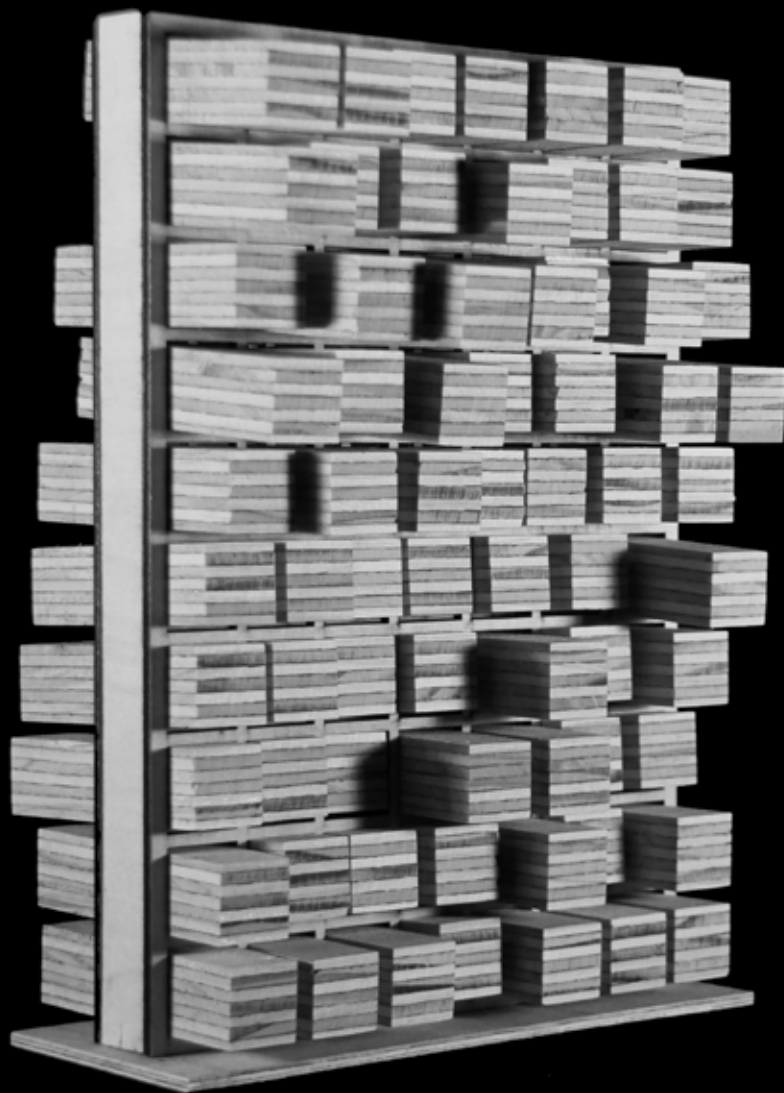
I fase 1, hvor lyset stod på gulvet, fik man en fornemmelse af, at danseren befandt sig i et lavt rum. Hendes bevægelser blev styret ned mod lyset, altså ned mod gulvet, og bestod ofte af liggende bevægelser på gulvet eller nede i knæ. I fase 2, hvor danseren selv kunne flytte lyset, skabte hun sine egne rum. Rummet flyttede sig rundt med hende, og der opstod en fin dans mellem lyset/rummet og bevægelsen. I fase 3, hvor lyset kom oppefra, blev der skabt et højt og smalt rum. Danseren bevægede sig ofte ind og ud af lyskeglen. Denne fase var den, der på en eller anden måde begrænsede bevægelserne mest. I den sidste fase, hvor jeg flyttede lyset, mens danseren bevægede sig i rummet, opstod der en meget interessant dans imellem rum, danser og mig som udefrakommende. Danseren registrerede meget instinktivt og hurtigt, hvordan rummet skiftede karakter. Og hun brugte både lysets nye positioner og arkitektens bevægelse som styrende for sin egen næste bevægelse.

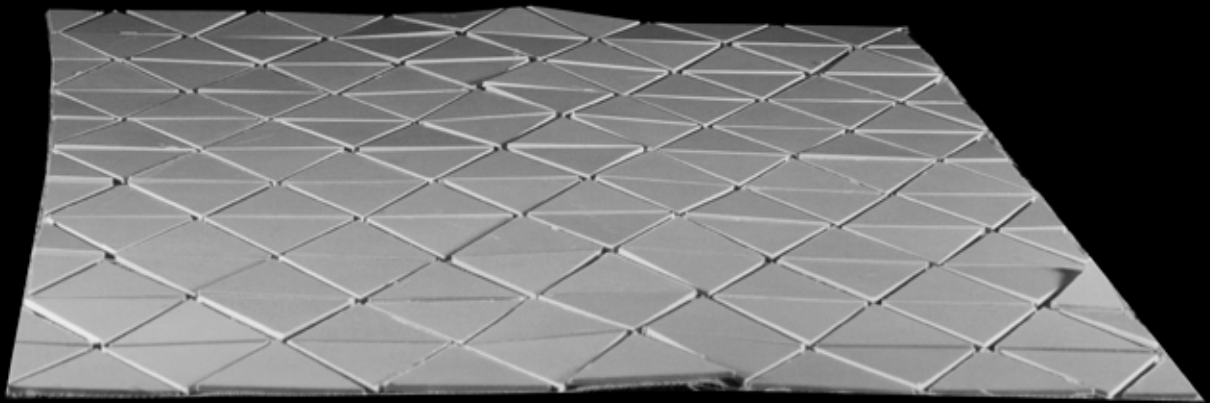
Overraskende gik det op for mig i netop dette eksperiment, at der var noget interessant i at arbejde med rum og bevægelse som to elementer, der godt kan smelte sammen til en helhed og forme hinanden, hvilket blev inspirationen til at arbejde videre med eksperiment 3.

EKSPERIMENT 3

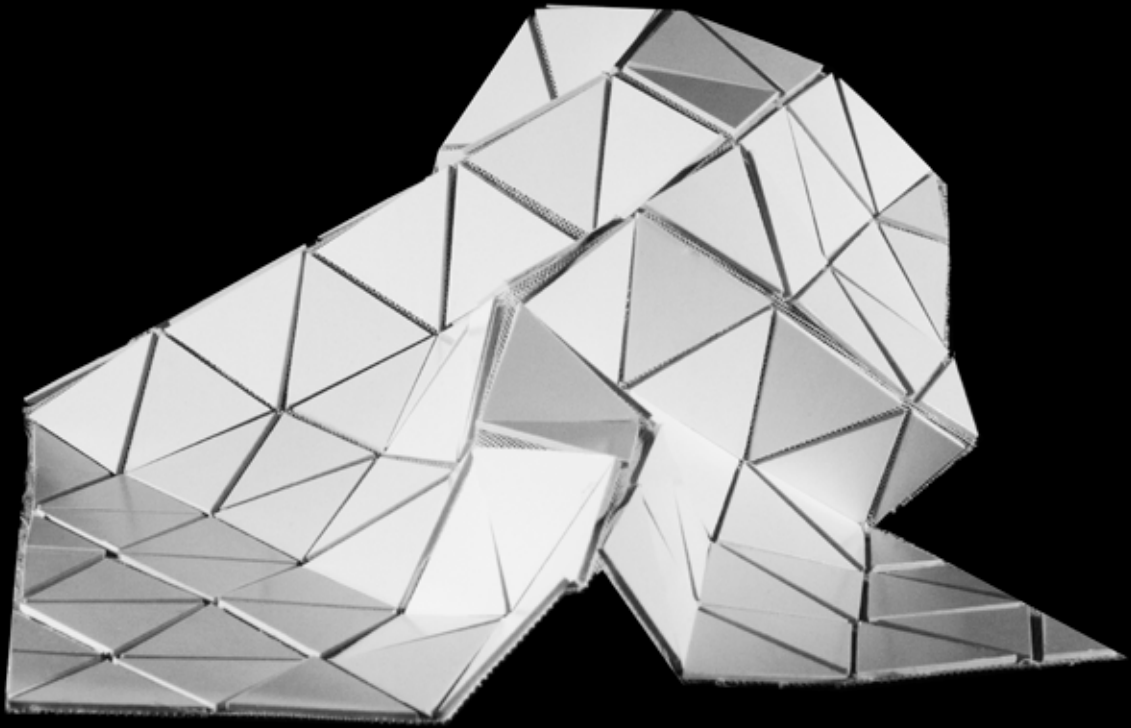
RUMINSTALLATION

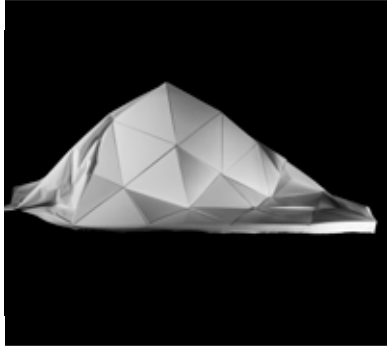

EKSPERIMENT 3
KONCEPTMODEL #2
PROTOTYPE #1

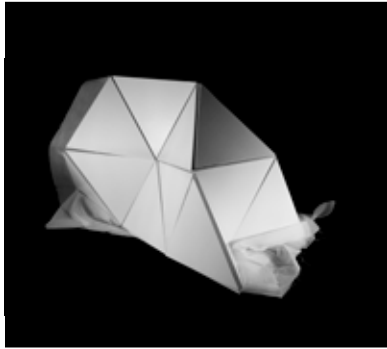
EKSPERIMENT 3
KONCEPTMODEL #2
PROTOTYPE #1

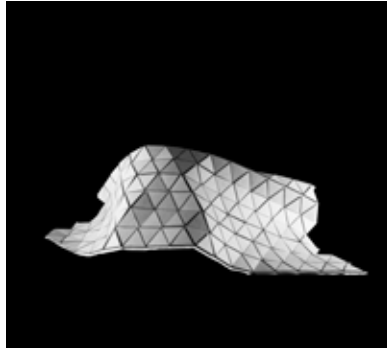
PROTOTYPE #2

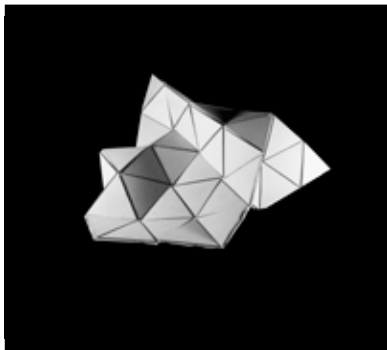
PROTOTYPE #3

PROTOTYPE #4

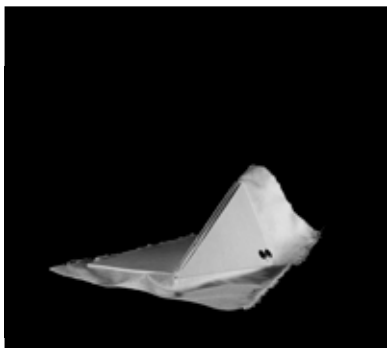
PROTOTYPE #5

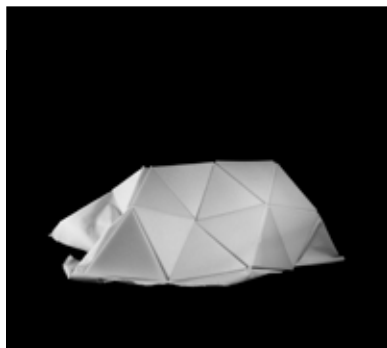
PROTOTYPE #6

PROTOTYPE #7

PROTOTYPE #8

PROTOTYPE #9

Eksperiment 3 er tænkt som et eksperiment, der undersøger bevægelsen i en ruminstallation. En undersøgelse af, hvordan rum og bevægelse kan forme sig sammen og udfordre hinanden. Dette eksperiment er endnu på modelplan og derfor ikke udført som de to andre. Udførelsen vil ske til min afgangskritik.

Konceptmodel #1 viser en ide om at kunne transformere et rums grænser. Det er en massiv væg, bygget op af elementer, der kan skubbes, sådan at væggen forandrer sig.

Konceptmodel #2 er et slags arkitektonisk tæppe. Tanken her er en ruminstallation, der kan gå fra en todimensionel form til en tredimensionel, når danseren bevæger sig ind under den. På den måde former bevægelsen rummet samtidig med, at tæppet er så tungt og massivt, at det også giver modstand og derved også former bevægelsen. Tæppet aflæser danserens bevægelser og former dem. Dette koncept vil jeg teste i 1:1. Jeg har indtil nu arbejdet på nogle prototyper for at teste forskellige materialer og metoder.

Installation giver også ideer til en mere digital og teknisk form. Ved en senere udvikling med flere ressourcer kunne tanken med denne ruminstallation være et intelligent rum. Et rum, der ved hjælp af digitale medier kunne være levende og ved egen kraft aflæse og huske bevægelsen og gengive den i sin egen bevægelse og form. Eksperimentet er stadig under udvikling i skrevne øjeblik.

PROTOTYPE #1:	1,5mm skiltekarton. Trekanter 3,5 cm. Tyndt dralon-net. Rigtig god. Fleksibel. Holder sin form. Rigtigt forhold mellem skala på trekanterne og nettets tykkelse.	PROTOTYPE #5:	3mm bogbinderpap. Trekanter 4 cm. Lagenlærred. Trekanterne sidder for tæt. Tæppet bliver for stift og ikke fleksibelt nok til at holde en form.
PROTOTYPE #2:	2mm skiltekarton. Trekanter 19 cm. Lagenlærred. Stoffets tykkelse virker godt. Pappet måske en anelse for tyndt. God struktur. Holder sig selv fint.	PROTOTYPE #6:	3mm bogbinderpap. Trekanter 9 cm. Lagenlærred. God funktion. Måske lidt for små trekanter.
PROTOTYPE #3:	2mm skiltekarton. Trekanter 22 cm. Kraftig lærred. For kraftigt stof i forhold til tykkelsen på pap. Trekanternes størrelse god.	PROTOTYPE #7:	3mm bogbinderpap. Trekanter 22 cm. Tyndt dralon-net. Stofnettet alt for tyndt til det tunge pap. Strukturen klasker sammen. God størrelse på trekanterne.
PROTOTYPE #4:	2mm skiltekarton. Trekanter 19 cm. Tyndt dralon-net. Skiltekarton limet på begge sider af stof-nettet. Dralon nettet er ikke kraftigt nok til at holde pappets vægt. Æstetisk med pap på begge sider af stoffet.	PROTOTYPE #8:	2mm træpap. Lagenlærred. Test af at lime træpap på stof. Resultat: Pappet delaminerer og er derfor ikke brugbart.
		PROTOTYPE #9:	3mm depron. Trekanter 15 cm. Lagenlærred. En test med et let materiale, hvilket blev for let i forhold til stoffets styrke.

AFSLUTNINGENS BEGYNDELSE

Jeg startede dette projektforsøg udelukkende på baggrund af en fascination af et område, jeg aldrig før havde set nærmere på i arkitekturen. Jeg står nu med en enorm viden omkring rum, bevægelse og iscenesættelse, og måske endnu vigtigere har jeg lært at udvikle min egen metode til at undersøge netop det, jeg finder interessant.

Kirsten Dehlholm fra Hotel Pro Forma har engang skrevet: "Rummene eksisterer. Vi finder dem. Eller de bliver os givet. Her begynder forestillingen eller ideen om forestillingen." Jeg fandt rummene eller også fandt de mig. Eller endnu vigtigere: Jeg fandt en retning inden for arkitekturens verden, som fascinerer mig, og som jeg føler, jeg kan bidrage noget til. Tanken med dette projekt og undersøgelserne er, at kataloget skal udvikles og uddybes endnu mere efter min aflevering.

Derudover ser jeg enormt meget potentiale i ruminstallationen i Undersøgelse del 2 - Eksperiment 3. Denne del af projektet vil fortsat udvikle sig frem til min afgangskritik og nok være et projekt, jeg vil videreudvikle efter aflevering.

INSPIRATION

"Human body not only occupy space, it also define it."

Oscar Schlemmer

SMALL OFFICE BUILDING (1987)

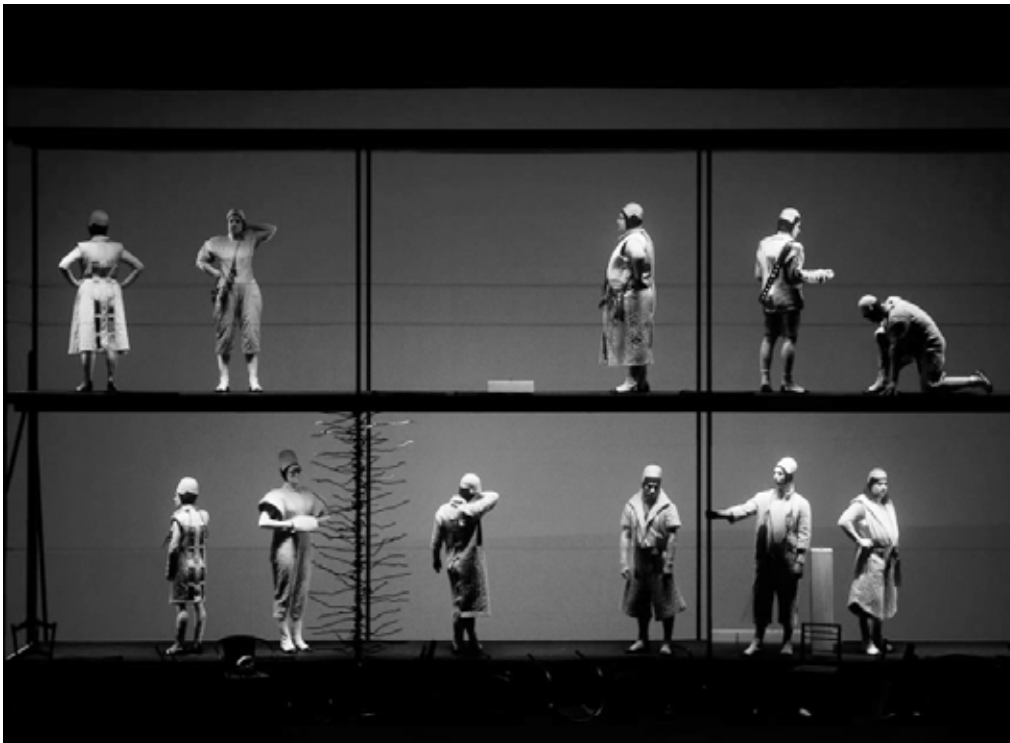

DESK (1987)

ALLAN WEXLER

(1949 - nu)

Meget inspirerende arkitekt med kontor i New York. Allan Wexler undersøger forholdet mellem menneskets bevægelser og den byggede arkitektur. Han arbejder som en forsker, der undersøger frem for at finde løsninger. Han skaber værker, der ligger mellem arkitektur og skulptur og som undersøger dagligdagsaktiviteter og rummene, disse sker i.

WAR SUM UP (2011)

HOTEL PRO FORMA

(1985-nu)

Jeg er blevet meget inspireret af Hotel Pro Forma. Samtalen med Kirsten Dehlholm gav mig et helt nyt og utroligt facinerende syn på arkitekturen. Den måde, Hotel Pro Forma arbejder med rum på, er en måde, jeg godt kunne se mig selv arbejde med arkitektur på.

Forestillingen på billedet War Sum Up er en Reumertvindende forestilling fra 2011. Scenografien er bygget op af en bagscene med todimensionelle manga-projektioner og et stillads, hvorfra 11 operasangere fortæller historien om Soldaten, Krigeren og Spionen. Som kontrast til dette skabes der på forscenen en tredimensionel installation, der er let at forholde sig til.

14 BILLIONS (2010) AF INSTALLATIONSKUNSTNER TOMÁS SARACENO

INSTALLATIONSKUNST
 Installationskunst inspirerer mig generelt meget. Måden, man oplever et rum på i en ruminstallation, kan være helt ny, uventet og ganske overvældende. Installationen kan til forskel fra andre kunstformer som maleri og skulptur inddrage iagttageren. Man bliver en medaktør og dermed en del af værket. I installationskunsten har man mulighed for at undersøge og udfordre rum på en anderledes måde, end man kan i arkitekturen.

TRIADISCHE BALLETT (1922)

OSKAR SCHLEMMER
 (1888 -1943)

Oskar Schlemmer var en tysk maler, skulptør, designer og scenograf, som arbejdede inden for Bauhaus Skolen. Han arbejdede med kroppe som arkitektoniske former og var meget fascineret af det forhold, der opstår mellem krop og rum, samt af kroppens bevægelser i rummet.

FINGER GLOVES (1972)

REBECCA HORN

(1944 - nu)

Rebecca Horn er en tysk kunstner. I sine tidligere værker arbejder hun med kroppen og kroppens forhold til dens omgivelser. Værkerne undersøger, hvordan kroppen oplever omgivelserne gennem kropslige forlængelser eller begrænsninger. I hendes nyere værker er kroppen skiftet ud med bevægelige skulpturer, og hendes fokus er rykket mere over på rummet og hvordan oplevelsen af rum kan manipuleres og ændres

TANKER OG SAMTALER

Fordi dette projekt har været meget anderledes, end hvad jeg tidligere har arbejdet med - samt at det i så høj grad lægger op til diskussion, har et vigtigt element i processen og udviklingen været mine samtaler med min vejleder Anders Gammelgaard, samt mine tanker og diskussioner med mig selv.

Teksten skal læses som et procesdokument, dvs. et udpluk af de noter, jeg har givet mig selv i mine logbøger både under vejledningssamtaler og også bare tanker og spørgsmål, der er dukket op undervejs i forløbet. Hvem, der sagde hvad, er ikke det vigtige. Fokus er derimod de tanker og betragtninger, jeg har gjort mig.

Mandag 3. sept 2012

- Det fysiske rum giver en eller anden form for atmosfære eller oplevelse, som kan være ens for alle.
 - BYG BYG BYG
 - Pas på jeg ikke falde i følelses-atmosfære-projekt-fælden - hvor historien er god nok, men falder fra hinanden til sidst, fordi arkitekturen ikke lever op til den historie, man har bygget op.
 - Måske jeg slet ikke vil skabe en arkitektur, men forholde mig til undersøgelsen.
 - Modernismen: Tid = bevægelse i og igennem et rum.
 - Renæssancen: Tid = oplevelse af et rum fra et bestemt punkt - perspektivet
 - Inspiration - Allan Wexler
-

Torsdag 13. sept 2012

- Husk at tage nogle beslutninger temmelig hurtigt. Jo mere fokuseret arbejdet bliver jo bedre.
 - Producere høj kavitet fra starten så alt er brugbart materiale i sidste ende.
 - Processen er langt vigtigere end et perfekt præsentationsmateriale.
 - Bekleidung - tøjet er det første rum vi træder ind i.
 - Snak om rummet, der strækker sig mellem den nøgne krop og ud til arkitekturen. Hvad er der derimellem? Det er det, jeg skal undersøge. Starte helt inde ved kroppen og så bevæge mig udaf.
 - Overvejelser omkring begrænsninger af kroppens bevægelser.
-

Fredag 21. sept. 2012

- Finde teorier og analysemetoder - tage udgangspunkt i dem - kritiser dem, men evt også min egen.
 - Finde min historie i mit projekt. Alt mit materiale skal være en sammenhængende historie.
 - Oskar Schlemmer - begrænsning af bevægelse, geometri, undersøgelser af krop.
 - Jeg skal fortælle en historie både om dans og arkitektur
 - Eksisterer et rum overhovedet, hvis ingen bruger det?
-

Mandag 1. okt. 2012

- God ide med helt systematiske undersøgelses.
- God ide at tage danseren med ud i arkitekturen. Undersøg forskellige rumtypologier. Hvad sker der med bevægelsen i et smalt rum, et højt rum, et lille rum?
- Danseren er konstant - rummet, jeg sætter hende i skifter.
- Det handler om to historier - grænser i arkitekturen og muligheder i arkitekturen.
- Le Corbusier - stående mand som målestok. Allan Wexler - kroppen i bevægelse som målestok.
- Lav en skriftlig beskrivelse af, hvordan mine metoder er.

Mandag 8. okt. 2012

- Metodebeskrivelsen skal være mere præcis.
 - Det er, som om jeg sætter en sonde ned i et rum. Vigdís er min registreringsmaskine. Hun måler rummet for mig og giver mig forståelse for, hvilken rumlighed, hun befinder sig i. Hun har en ren umiddelbar tilgang til rummet.
 - Materialer til modellen af rumtypologierne skal være så neutrale som muligt. Modellen af rummet er en arkitekton.
 - Materialet til modellen af hendes bevægelse skal til gengæld virkelig overvejes. Skal det være blødt? Skal det loddes? Det skal være fedt at se på og røre ved.
 - Overvej skala. Skal modellerne være lige store, eller skal de være i samme skala?
 - Måske tre skalaer til forskellige typer rum. Små, mellem, store.
 - Bevægelsesmodellen skal være en plug-ind plug-ud model, men som hører sammen med det rum, den er opstået i.
-

Mandag 29. okt. 2012

- God proces med de otte rum
 - Modellen for statisk... kan man prøve at skabe en model, der er mindre statisk, hvor man mærker flowet og dynamikken.
 - Konklusionen af undersøgelseserne er, at rum og bevægelse er to uadskillelige størrelser.
 - Min historie handler om formidling af en undersøgelse af bevægelse i rum, og hvordan man kan visualisere denne bevægelse.
 - Anden del af projektet - eksperimentet. Den frie bevægelse, hvor jeg er obstructør. Påfører Vigdís "rum" der forstyrrer, påvirker og begrænser hendes bevægelse.
 - Tænk over historien bag eksperimentet, så den hænger sammen med undersøgelserne.
 - Hvad sker der med rum og rumlighed, hvis man tager direkte afsæt i bevægelsen.
-

MELLEMKRITIK - Fredag 2. nov. 2012

- God gennemgang, Forståelse af projektet
- Note til mig selv: HUSK at bruge mine egne noter, så jeg ikke glemmer vigtige pointer
- Hvordan kommer undersøgelsen og eksperimentet til at hænge sammen?
- Den mest naturlige historie ville være at gå fra undersøgelsen, der fortæller noget om, hvordan rummet påvirker bevægelsen, til i eksperimentet at se på, hvordan bevægelsen påvirker rummet.
- Husk at have referencer, der viser det, jeg vil vise - og ikke vildleder.
- Husk rummet. Ikke kun have fokus på kroppen.
- Vær præcis, hold pauser, opstil præmisserne for projektet.
- Husk at forklare, hvilke metoder, jeg har brugt og hvorfor og hvordan, jeg har udviklet dem.
- Hvordan bliver modellen, hvis der overhovedet bliver model....
- Det vigtigste rum er det rum, der ligger mellem krop og rum - MODEL af det!

Fredag 16. nov 2012

- Tanker om anden del af undersøgelsen. Den eksperimenterende del.
- Kasser, der flytter sig.
- Lys skaber rum.
- Ruminstitution - kan hendes bevægelse skabe rum?
- Sammenligningsstudie - i dag skal jeg mødes med Noelia - min danser nr. 2.

ANDEN MELLEMKRITIK - Fredag 23. nov. 2012

- Vigtigt med tanker omkring mellemrummet mellem kroppen og rummet - forsøg at bygge model af dette mellemrum.
- Meget pragmatisk arbejde.
- Præsentationen skal have større fokus på metoden. Den skal blæses op. Hvordan er metoden udviklet?
- Hvordan er de ti positioner blevet udvalgt? Give et argument.
- Hvad er beskuerens rolle?
- Hvor er densiteten? Husk at forklare det i billedoverlejringen, fortætningen.
- Det er rigtigt set, at du ser det som en proces og en metodeudvikling. Det er det, der er vigtigt i dit projekt.
- Kan godt se, at modellerne er objekter og er ret statiske. Måske kan man ikke lave en model af bevægelse.
- Spændende, at du vil udvikle ruminstallationen i 1:1. Skal det være en af de otte rumtypologier, der skal bygges op?
- Måske tænke ind, at installationen skal kunne huske bevægelsen.
- Fin sammenhæng og sammensætning af materiale.
- Husk en samlet konklusion og del-konklusioner.
- Tager nogle typiske rumtypologier og ser, hvad bevægelsen er i dette rum. Målet er at udvikle en metode, der dokumenterer, hvordan bevægelse er i specifikke rumtypologier - et opslagskatalog.

Søndag 25. nov 2012

- Kan jeg tænke densiteten af bevægelsen ind i arkitekturen?
- Min brief til danser: Oplev rummet, vær i rummet, undersøg rummet, udfordre rummet.
- Andres registreringer af bevægelse foregår ikke i 3D - det er vigtigt for at forstå rummet og bevægelsen som helhed, synes jeg.
- Det handler om rummet mellem krop og afgrænsning.

Torsdag 29. nov 2012

- Tanker omkring eksperiment 1 - mobile kasser i rum
- Min forventning til eksperimentet - en frihed til at kunne skabe sine egne rum
- Udviklingen - en frustration over, at der ingen grænser var til at styre rummet. Ingen definition af rummet.
- Kasserne tog fokus i rummet, alt blev udefinerbart, kasserne blev objekter i stedet for rumligheder.

Fredag 7. dec 2012

- Målet med undersøgelse 1 er et opslagskatalog
- Denne undersøgelse er vel lige så vigtig som en undersøgelse af lys i arkitektur. Uden bevægelse findes arkitekturen ikke.
- Mit projekt er bevidst blevet i undersøgelsen og eksperimentet for på den måde at holde fokus på netop det og ikke miste fokus i et forsøg på at skabe arkitektur på baggrund af noget der egnet ikke er beregnet til det.
- Mange bruger en undersøgelse af bevægelse til en helt tilfældig formgenerering. Min undersøgelse af bevægelse forholder sig netop kun til det rum, den er foregået i.
- Intangible - godt ord på engelsk - immaterielle

Torsdag 13. dec 2012

- Tanker omkring eksperiment 2 - lys
- Udviklede sig langt mere interessant end jeg havde tænkt på forhånd.
- Lyset skaber klare afgrænsninger, selv om de er immaterielle - det kan danseren forholde sig til.
- Alle bevægelser søger mod lyset.

Tirsdag 1. jan 2013

- Bevægelse og rum. Kan man snakke om, at bevægelsen i arkitektur er lige så vigtig som lyset i arkitektur? Hvorfor har ingen skrevet en bog om bevægelse i arkitektur? Der er jo skrevet mange om lys, atmosfære osv.
- Kan man bruge installationskunst som forskningsstudier til reel arkitektur?

SEPTEMBER	OKTOBER	NOVEMBER
OPGAVEFORMULERING		
		2. NOV. FØRSTE M
	MØDE MED KIRSTEN DEHLHOLM - HOTEL PRO FORMA	ARBEJDE ME
AFLEVERE OPGAVEFORMULERING	UNDERSØGELSE DEL 1	
RESEARCH OG INDLEDENDE PROCES	MØDE MED CHRISTINE MELDAL - KOREOGRAF	
	ARBEJDE MED DANSER	
	ARBEJDE MED DANSER	
ARBEJDE MED DANSER		ARBEJDE ME
		UNDERSØGE
	ARBEJDE MED DANSER	23. NOV. ANDEN M
ARBEJDE MED DANSER		
		ARBEJDE ME

NOVEMBER	DECEMBER	JANUAR
MELLEMKRITIK		
		PRINT REDEGØRELSE
DANSER		
	ARBEJDE MED DANSER	
		AFLEVERE REDEGØRELSE
		SAMLING AF PLANCHER
		AFLEVERE PLANCHER
DANSER		SAMLING AF REDEGØRELSE
DEL 2		
MELLEMKRITIK		23. JAN. AFGANGSKRITIK
DANSER		

LITTERATURHENVISNINGER

1. Den Store Danske, Gyldendals Encyklopædi
www.denstoredanske.dk
2. Schulz, Bernd: *Allan Wexler, 1998*, s. 7
3. Steffen, Patrick: *Dance and Architecture, 2011*
Fra artikel i online publikation TiP (Thinking in Practice), Udgave 3, 2011
www.thinking-in-practice.com/dance-and-architecture
4. Theil, Per - Dehlholm, Kirsten og Qvortrup, Lars: *Hotel Pro Forma - Den dobbelte iscenesættelse: rum og performance 2003*, s. 184
5. Peponis, John: *Chorographies: the architectural construction of meaning, 1997*
6. New Nordic Architecture and Identity Exhibition - Louisiana Museum juli-sept 2012:
Kortfilm, en samtale mellem Peter Zumthor og Juhani Pallasmaa
7. Theil, Per - Dehlholm, Kirsten og Qvortrup, Lars: *Hotel Pro Forma - Den dobbelte iscenesættelse: rum og performance 2003*, s. 178

ANDEN RELEVANT LITTERATUR:

Bøger:

Kuchling, Heimo: *Oskar Schlemmer, Man, 1971*
Bonnemaison, Sarah og Eisenbach, Ronit: *Installations by Architects - Experiments in Building and Design, 2009*
White, Christine og Oddey, Alison: *The Potentials of Space: the Theory and Practice of Scenography and Performance, 2006*
Petersen, Anne Ring: *Installationskunsten - mellem billede og scene, 2009*
Incerti, Guido m.f.: *Diller + Scofidio (+ Renfro) - The Ciliary Function - Works and Projects 1979-2007, 2007*
Muybridge, Eadweard: *The Human Figure in Motion, 1955*
Damdi: *Bodyscape, 2007*
Jensen, Marianne Krogh: *Det reflektive rum, 2003*
Betsky, Aaron m.f.: *Diller + Scofidio - Scanning - the aberrant architectures of Diller + Scofidio, 2003*
Spier, Steven: *William Forsythe - and the practice of choreography, 2011*
Dodds, George og Tavernor, Robert: *Body and Building - Essays on the Changing Relation of Body and Architecture, 2001*
Heatherwick, Thomas: *Making, 2012*

Afhandlinger:

Stathopoulou, Dimitra: *From Dance Movement to Architectural Form, 2011*
Rosenberg, Sara Beth: *On Architecture and the Dancing Body: Changing Visuality, 2010*
Johnson, Kody Winship: *Rhythmic Movement - Architectural thesis, 2008*
Macken, Marian: *Beyond Simulacrum - The Model as Three-dimensional Post-Factum Dokumentation, 2007*

Artikler og relevant resarch fra internettet:

www.kunsten.nu/artikler/artikel.php?AVPD%2C+Kunsthallen+Nikolaj+
<http://recoil-performance.org/productions/living-room>
<http://traumwerk.stanford.edu:3455/43/75>
www.youtube.com/watch?v=QK0Q678EhzM&list=UUvzEI4d5_SdUe3B6EITEFSA
www.spacesyntax.net/symposia-archiv/SSS4/fullpapers/32Gavriloupaper.pdf
www.walkerart.org/press/browse/press-releases/dance-works-iii-merce-cunningham-rei-kawakubo
<http://dancingfabric.wordpress.com>
<http://vimeo.com/1621819>
www.experimentsinmotion.com

AKADEMISK CV

10. SEMESTER - ARKITEKTSKOLEN AARHUS

Afgang

Vejleder: Anders Gammelgaard

Projekt: Rumtid - en eksperimenterende undersøgelse af bevægelse i rum
og hvordan dette formidles, defineres og iscenesættes.

8. & 9. SEMESTER - ARKITEKTSKOLEN AARHUS

Studio Biennale

Vejledere: Andriette Ahrenkiel Jørgensen, Morten Daugaard og Mads Rudi Lassen

Projekt: Bidrag til Arkitektur Biennalen i Venedig - Future Greenland

7. SEMESTER - PRAKTIK

Praktik hos Obra Architects i New York

Pablo Castro og Jennifer Lee

Projekter: Sommerbolig i San Juan - Argentina

Boligkompleks i San Juan - Argentina

Serlachius Museum - konkurrenceprojekt - Finland

Ab Initio - Interiør + pavillon til software firmaet Ab Initio - Boston - US

Kinesisk hovedesign til hotel - Beijing - Kina

Frieze Art Fair - Arkitektonisk forslag til pavillon til Frieze Art Fair - New York - US

6. SEMESTER - ARKITEKTSKOLEN AARHUS - BACHELOR

Institut for Arkitektur og Æstetik - Equilibrium

Vejleder: Claudia Carbone

Projekt: "Concrete Urban Structure" - et urbant landskab i Paris, med fokus på rumlige oplevelser

5. SEMESTER - ARKITEKTSKOLEN AARHUS

Institut for Design

Vejleder: Nikolaj Bentsen

Projekt: "Rum i Bevægelse" - rumdesign til Åby Skole Fritidsklub

4. SEMESTER - ARKITEKTSKOLEN AARHUS

Institut for By og Planlægning

Vejleder: Helene Bang

Projekt: "Ø-Struktur" - en ny bebyggelsesplan for Randers Havn

3. SEMESTER - ARKITEKTSKOLEN AARHUS

Institut for Arkitektonisk Design

Vejleder: Mogens Brandt Poulsen

Projekt: "Enfamilie hus i Rønde"

1. OG 2. SEMESTER - ARKITEKTSKOLEN AARHUS

Grundforløb - Form, funktion og kontekst

Vejleder: Anette Brunsvig Sørensen

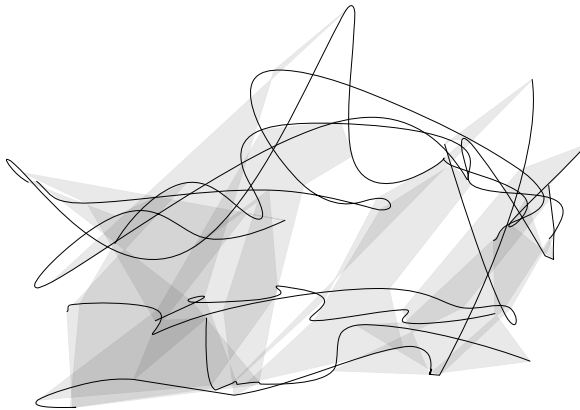
Projekt: "En husbåd i Norsminde"

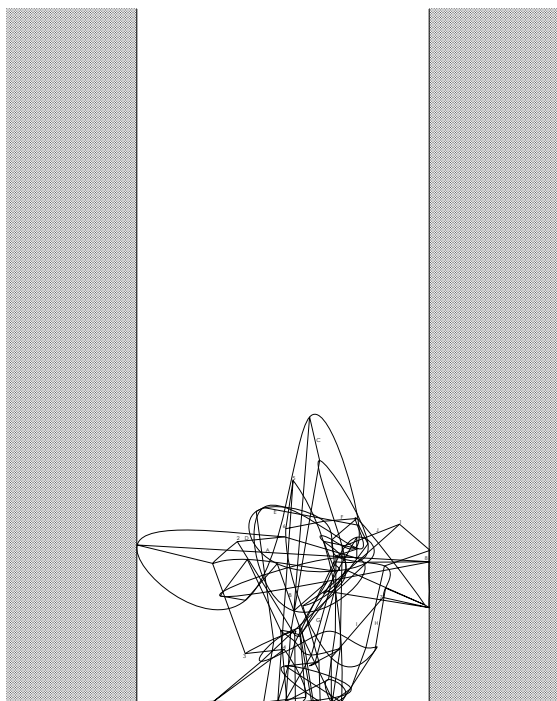
BILAG

KATALOG
BEVÆGELSE I RUM

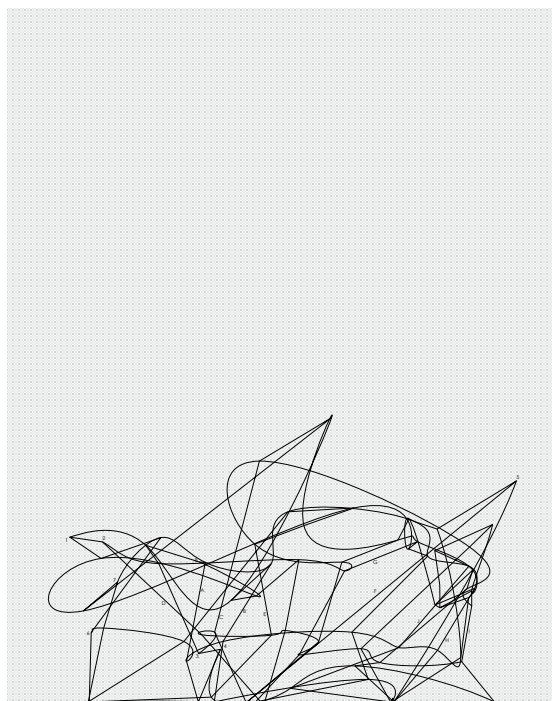

RUMTYPOLOGI 1 - DET SMALLE RUM

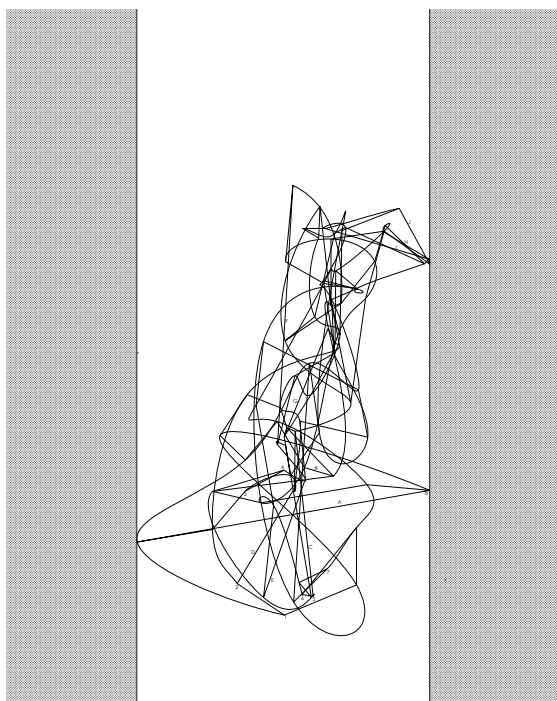

OPSTALT - SYD

OPSTALT - ØST

PLAN

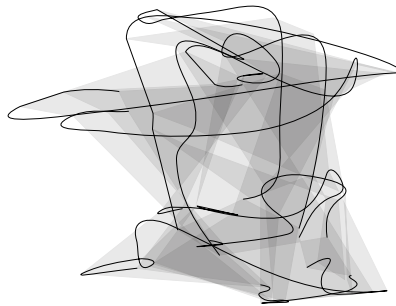
Rummet er akkurat smalt nok til, at man med udstrakte arme kan nå begge sider. På den lange led er rummet helt åbent. Bevægelsen i det smalle rum bliver meget præget af mange langstrakte bevægelser. Rummet bliver opmålt af kroppen på den smalle led, mens længden af rummet bliver brugt i form af mere frie bevægelser. I opmålingen af rummets grænser sker der en bevægelse langs væggene, samt bevægelser, der krydser på tværs af rummet. Kroppens bevægelser fungerer som måleinstrument. Rummet bliver defineret, og oplevelsen af rummet bliver forstørret gennem danserens meget intuitive og direkte undersøgelse af rummet. Det er tydeligt, at grænserne i rummet er meget afgørende for den efterfølgende bevægelse.

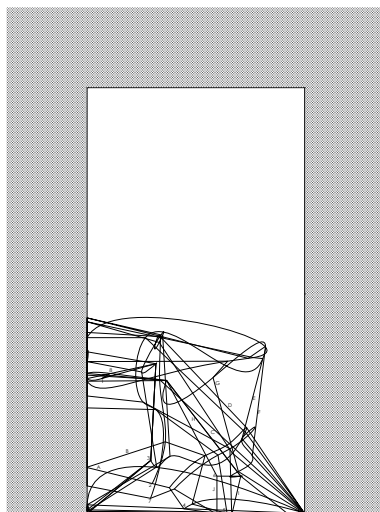
Rummet bliver tydeligt defineret som et langstrakt smalt rum i hver eneste bevægelse. Tempoet på bevægelsen i længdeaksen er hurtigere end i tværaksen hvor tempoet sættes meget ned og bliver mere undersøgende.

I bevægelserne på den korte led i rummet er der en tydelig bevidsthed om rummets dimension. Vigdís bliver her meget rumbevidst. I bevægelserne på den lange led i rummet er der langt mere fokus på kroppens frie bevægelse og kropsbevidstheden.

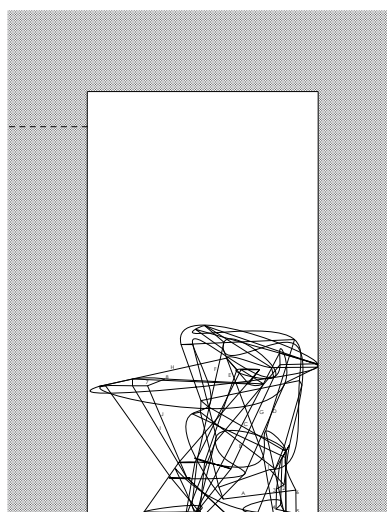

RUMTYPOLOGI 2 - DET LILLE RUM

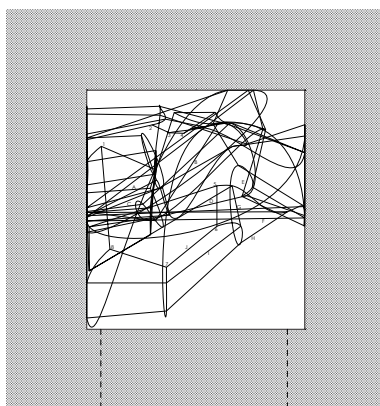

OPSTALT - SYD

OPSTALT - ØST

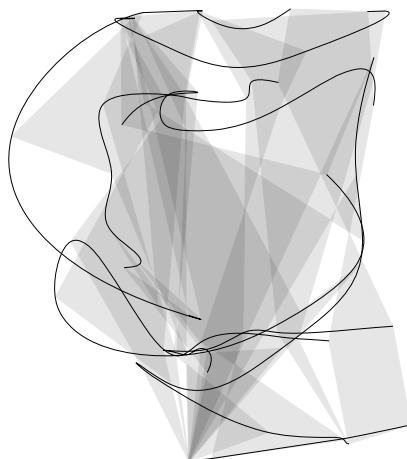

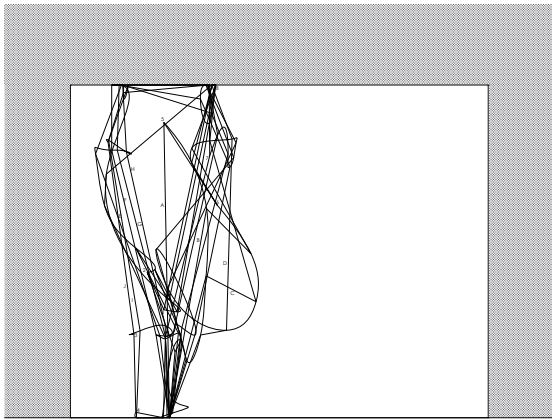
PLAN

Bevægelsen i det lille rum er meget langsom. Tempoet er sat ned, og rummets grænser bruges som afsæt og støtte. Bevægelserne er sammenkrummede og henvender sig oftest til gulvet eller væggene. Bevægelserne er præget af den trange plads, hvor kroppen stiller sig selv i forhold til afstanden mellem væggene. Bevægelserne har inden for kort tid berørt og undersøgt alle vægge. Mange af bevægelserne bliver gentaget oven i sin egen akse, og mange bliver gentaget igen og igen. Rummets grænser fungerer som en tæt dansepartner, der støtter og udfordrer bevægelserne. Kroppen undersøger og "kravler" op og ned af væggene. Samtidig med, at bevægelserne og kroppen bliver udfordret, er bevægelserne afbrudte og bremsede og ikke så flydende. Undersøgelsen af rummet bliver grundig og nærværende.

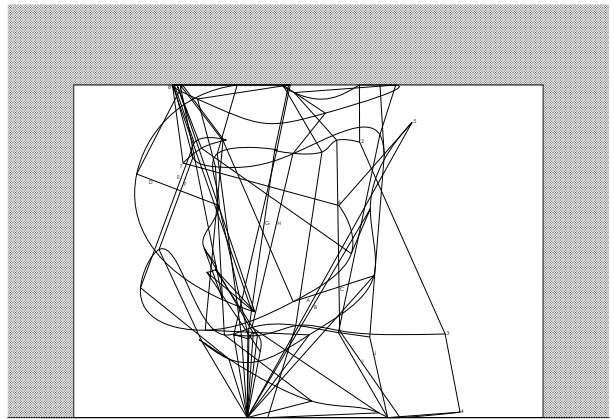

RUMTYPOLOGI 3 - DET LAVE RUM

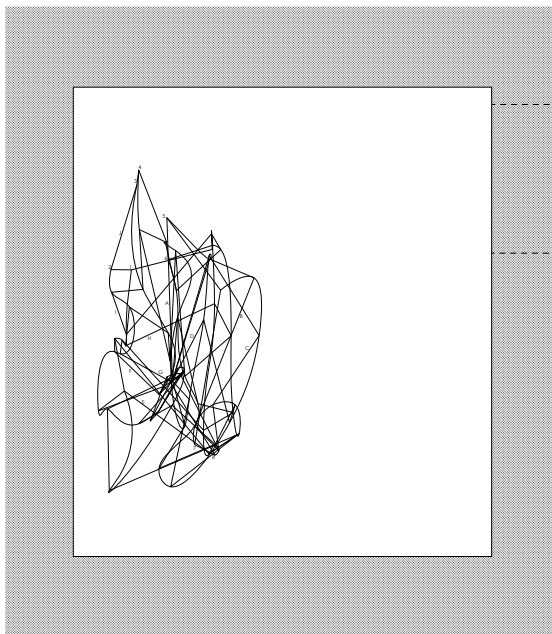

OPSTALT - SYD

OPSTALT - ØST

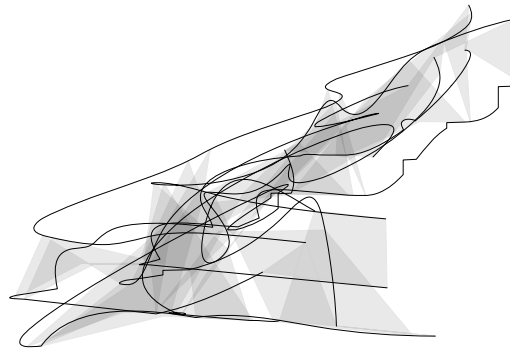

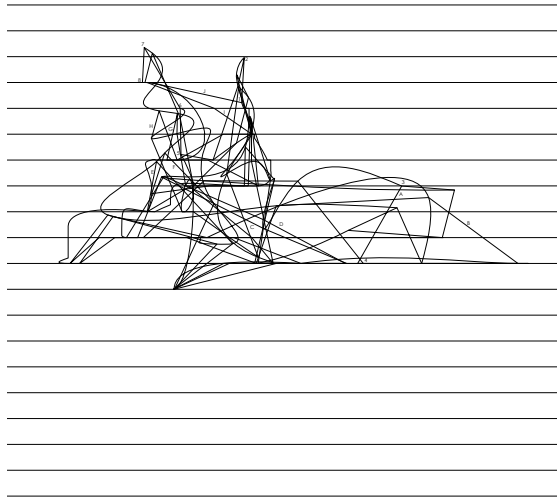
PLAN

I det lave rum er fokus rettet mod det lave loft. Loftet er her den åbenlyse afgrænsning, og stort set alle bevægelser henvender sig mod loftet i større eller mindre grad. Man kunne tro, at der i dette rum ville være mange bevægelser på gulvet - sammenbøjet og langstrakt ved gulvet, men tværtimod er det, som om det lave rum udfordrer til at strække sig og forsøge at skubbe loftet væk. Bevægelserne bliver også holdt inden for et lille areal, hvor kroppen sættes i spænd mellem gulv og loft. Håndfladerne vandrer langs loftet og afmåler og undersøger afgrænsningen. Hvis ikke hænderne afsøger loftet, er det fødderne, der får lov at undersøge forhindringen. Det er næsten som en kamp imellem krop og rum. Kroppen giver et tydeligt budskab om, at dette lave rum ikke giver plads til frie bevægelser. Friheden i bevægelsen er meget begrænset og bliver klunget og abrupt.

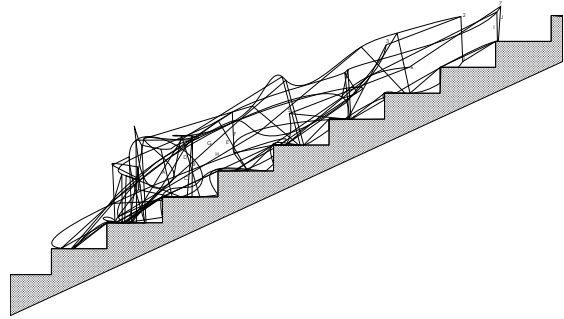

RUMTYPOLOGI 4 - TRAPPEN

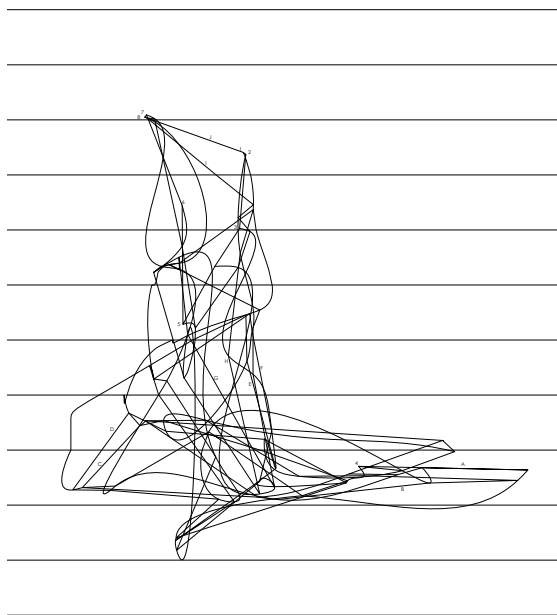

OPSTALT - SYD

OPSTALT - ØST

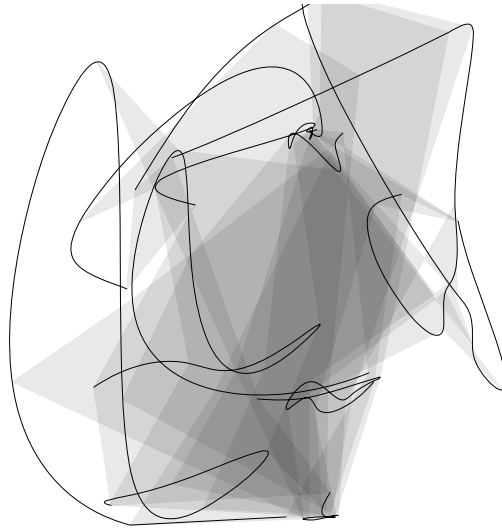

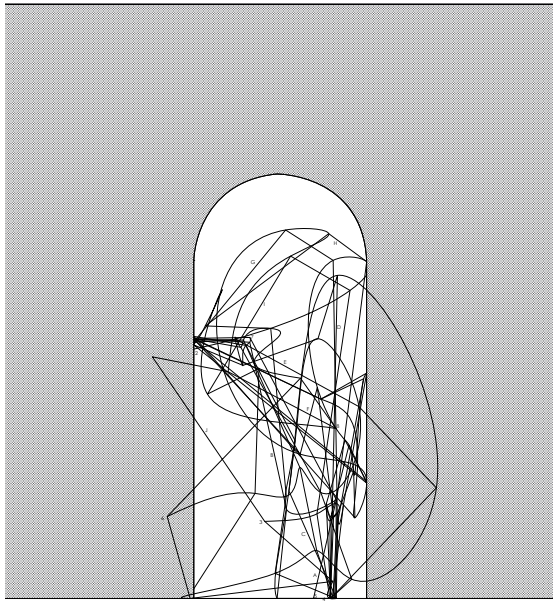
PLAN

Trappen er et rum med terræn. Bevægelserne her er meget tæt på overfladen, og kroppen er ofte i fuld kontakt med underlaget. Kroppen kravler frem og tilbage, op og ned. Bevægelserne undersøger niveauforskellene på mange måder. Både ved at klatre op og ned, men også ved at undersøge trappen på den lange led. Ved at ligge helt udstrakt på et trin eller ved at gå i spagat på et trin fremhæves trappens trin som smalle langstrakte rum i rummet. Hvert trin bliver undersøgt og opmålt individuelt, samtidig med at helheden af trappen defineres. Det, at der i trappen er niveauforskelle, gør, at mange af bevægelserne udnytter muligheden for at bevæge sig i terræn. Terrænet bliver udfordret dels i store spring, men også med små skridt fra trin til trin. Trappen er også et mere udfordrende rum for bevægelse, hvilket gør, at bevægelserne bliver meget fokuserede og langsomme, næsten forsigtige. Bevægelserne minder næsten om et barn, der for første gang oplever at færdes på en trappe. Alle bevægelser er enormt undersøgende og nærværende.

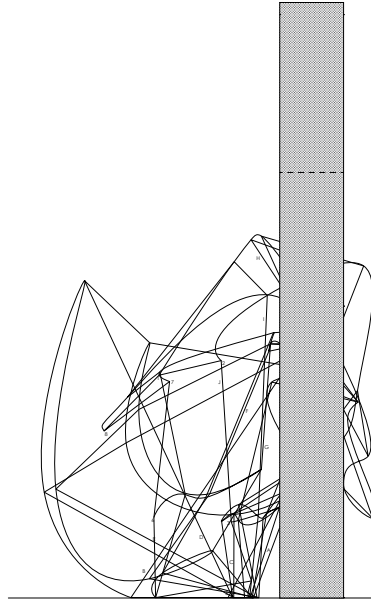

RUMTYPOLOGI 5 - ÅBNINGEN

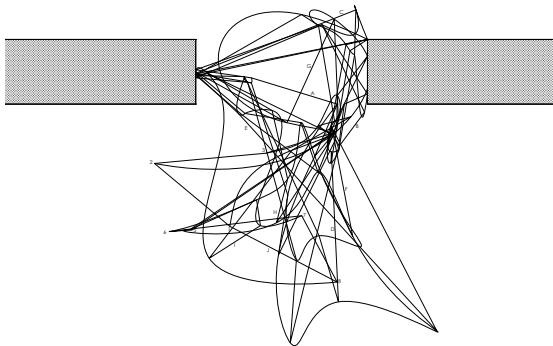

OPSTALT - SYD

OPSTALT - ØST

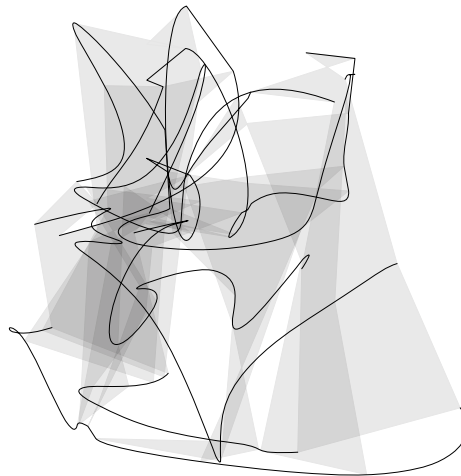

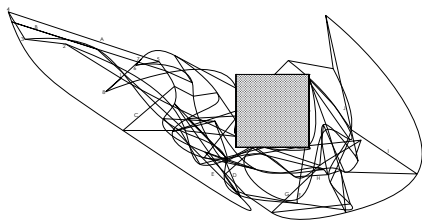
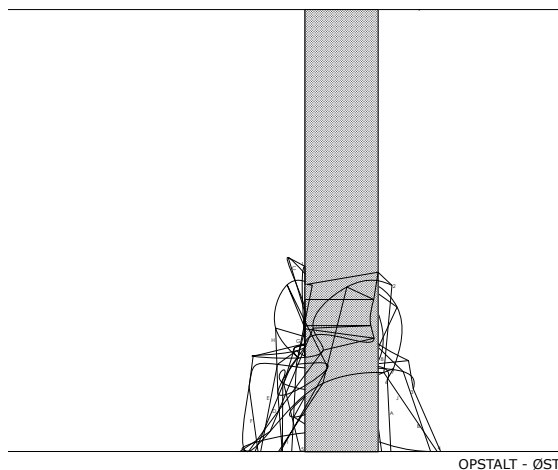
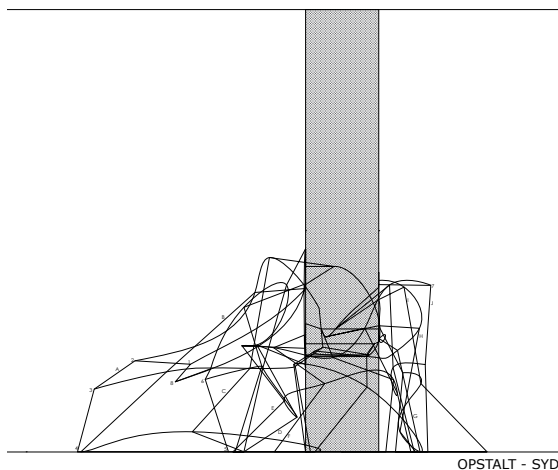
PLAN

Bevægelsen i åbningen er i tæt kontakt med den funktion, dette rum egentlig har, til forskel fra bevægelsen i de andre rumtypologier. Danseren har sit fokus omkring det, at man kan bevæge sig frem og tilbage gennem åbningen. Området omkring åbningen får ikke megen opmærksomhed. Begge sider af åbningen bliver undersøgt ligeværdigt, og også selve mellemrummet undersøges og opmåles af kroppen i bevægelse. Åbningen bliver en slags spejling af bevægelserne. Hvis en bevægelse udføres på den ene side af åbningen, gentages den ofte på den anden side. Åbningen bliver centrum, hvor alle bevægelserne udspringer fra. På trods af, at der er masser af plads og areal på begge sider af åbningen, vender bevægelserne hele tiden til centrum af åbningen. Åbningen bliver som en ramme omkring kroppen. Så ligeværdigt med, at bevægelsen definerer rummet, definerer rummet også kroppen, som næsten bliver iscenesat i åbningen.

RUMTYPOLOGI 6 - SØJLERUMMET

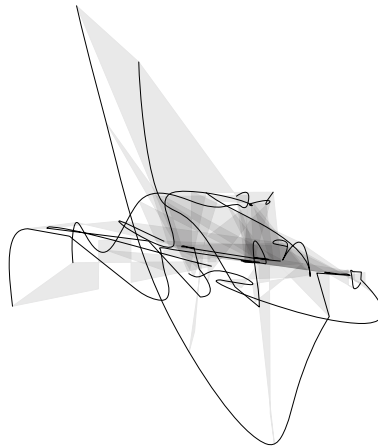

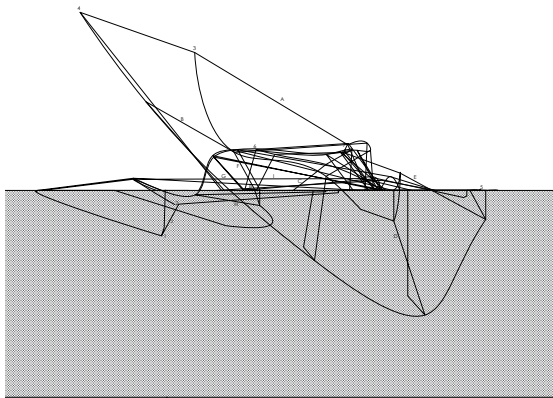
Søjlerummet skaber en afgrænsning i midten af rummet, som man kan bevæge sig omkring og imellem. Bevægelsen bliver som en dans med søjlerne i rummet. Her er desuden en tydelig bevidsthed om det rum, der opstår mellem krop og rum. Altså forholdet imellem de to. Bevægelsen er omkring, imellem og op af søjlerne og smyger sig op og ned og rundt om dem som en kat. Mange af bevægelserne er skub mod søjlen eller næsten en krybende bevægelse rundt om søjlerne. Rummet imellem søjlerne er også i fokus. Som en usynlig lige linje, der skaber et mellemrum, som binder søjlerne sammen. Søjlerne optræder næsten mere som objekter i rummet end som afgrænsning. Objekter som bevægelserne forholder sig til.

PLAN

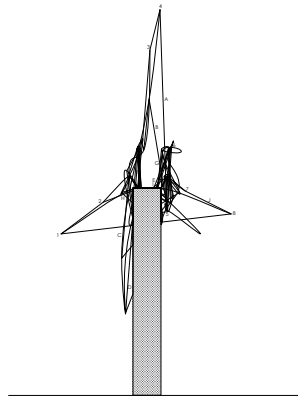

RUMTYPOLOGI 7 - DET OPDELTE RUM

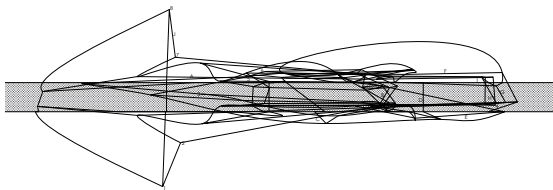

OPSTALT - SYD

OPSTALT - ØST

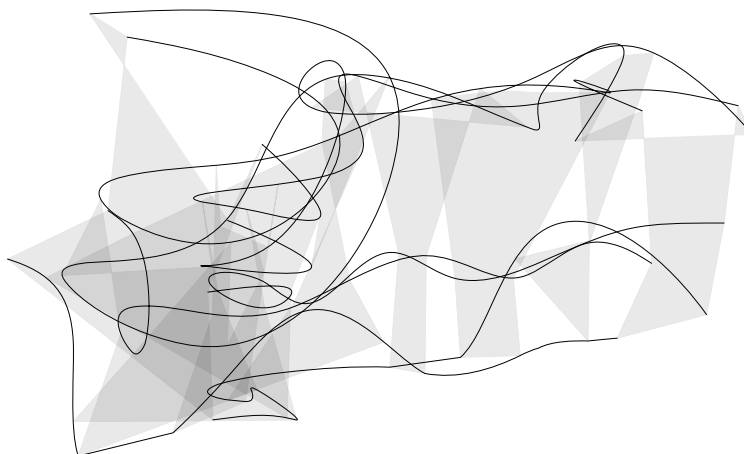

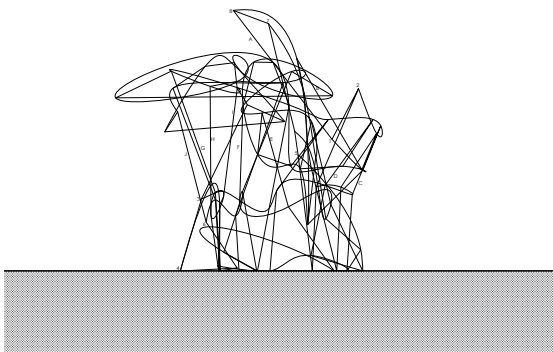
PLAN

Rummet bliver skåret i to af en lav mur. Bevægelserne bliver symmetriske, muren bliver en linje, der deler rummet op og fungerer som et spejl for bevægelserne. Balance har et stort fokus. At kunne bevæge sig oppe på muren frem for omkring den. Balancen udfordres og undersøges. Det bliver undersøgt, hvordan kroppen passer ind i rummet. På den lange led kan kroppen ligge udstrakt på kanten. Samtidig er det også muligt at ligge på tværs af muren og finde balancen. Som en vægtstang. Det er tydeligt, at der er tre rum. Et rum på hver side af muren og så er muren i sig selv et rum for bevægelse.

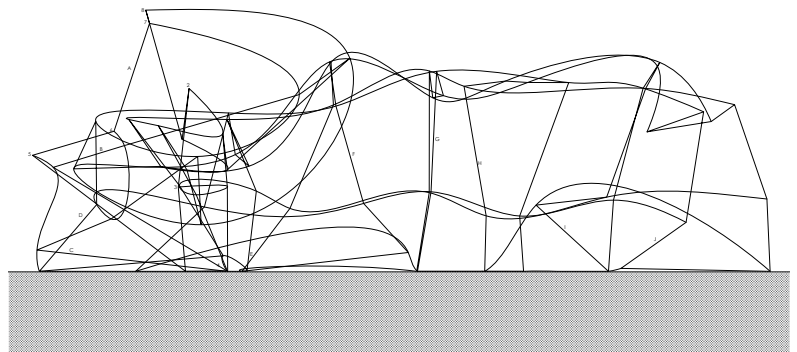

RUMTYPOLOGI 8 - FLADEN

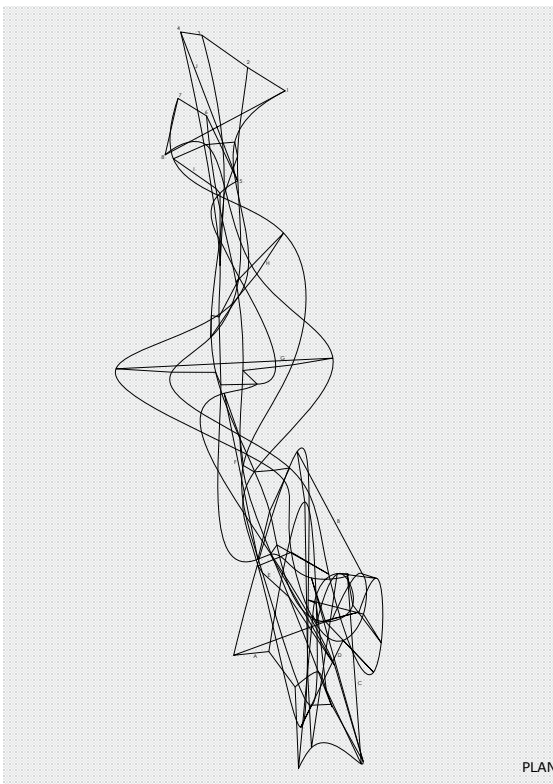

OPSTALT - SYD

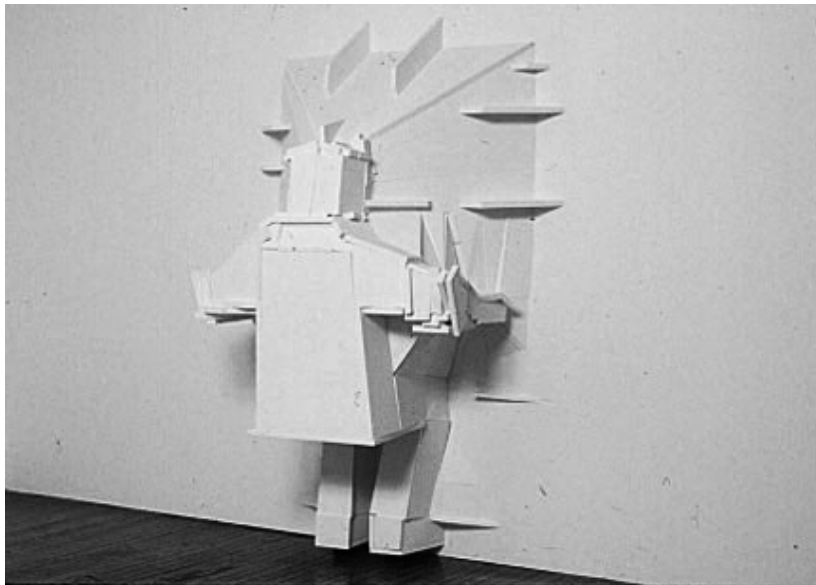

OPSTALT - ØST

PLAN

Bevægelsen på fladen er meget fri. Det er hovedsagligt frie, langstrakte bevægelser, der præger billedet. Bevægelserne er flydende og levende. De bliver ikke bremsede af noget og bevæger sig derhen, hvor det føles rigtigt. Bevægelserne bliver samtidig meget retningsbestemte. Det er ofte lange stræk i forholdsvis lige linje, før de skifter retning og bevæger sig et nyt sted hen. Mange af bevægelserne er meget svingende og dynamiske samt henvendt opad mod den åbne himmel. Meget få af bevægelserne henvender sig nedadtil mod fladen. Bevægelserne er styret af kroppen og ikke defineret i så høj grad af en begrænsning. Dog kan man sige, at fladen spiller en rolle og er med til at definere bevægelserne, men i mindre grad end en væg eller et lavt loft gør det. Bevægelserne på fladen har også et udtryk af at afmåle det forhold, der er mellem krop og rum. Kroppen defineres af et rum, og når det rum er en flade, står kroppen og bevægelsen meget frem i forgrunden.

Wall (I want to become Architecture)
Allan Wexler - 2002